MAGAADA JACAYLKA

EE KA CAAGAN WAXGARADKA

AXMED ALA XAMDAAN

TURJUME: BASHIIR XARIIR BARUUD

Mahadnaq

Mahad oo dhammi waxay u sugnaatay Allaha-weyn ee suurta galiyey in uu dhammeystirmo afnaqa buuggani.
Waxaan mahad balaadhan u hayaa oo halkan ugu celinayaa intii igu taakulaysay, gacantana igu siisay in uu dhiganahani hor yimaado dhaayaha akhristayaasha, xaqiiq buuggani ma suurta gasheen in akhristayaashu helaan haddii garbahaa aadmiga waayi lahayn.
Mahaddaa kadib waxaan si milge iyo maamuus leh ugu mahad celinayaa KHaalid Cabdirashiid oo buuggan nakhtiimay, kana saxar tiray gafaf baan oo nusqaan u yeeli lahaa.
Waxaan sidoo kale u mahad celinayaa Axmed oo ahaa dadkii waqtigooda ku bixiyey qurxinta iyo qaabeenta jaldiga buuggan.
Waxa iyagguna xus iyo xasuus ba mudan walaaladayda sida hagar la'aanta ah ii garabtaagnaa, taas oo aan filayo iyaga la'aantood in aanu buugani marti u noqdeen akhristayaasha, u mahad celintooda weedho kooban kuma soo koobi karo, waxaana ka mid ah:
Ismaaciil Mataan
Cabdishakuur Muuse Sahal.
Aamiin Khadar

Gunaanad ka mahad naqaygu ha gaadho intii mudeyd mahadcelinta ee aan ilaabay ama magic dhabi waayey, mahadnaqaygu ha gaadho cidkaste oo mudan mahad celinta buugan, cidkaste oo dhiiri galin nasiisay xilligii aan hawsha wadnay.

Allaa mahadleh

Bashiir Xariir Baaaruud

Bashiirxariir04@gmail.com

Qofna ma fahmi karo sadaradan buuggan,

illAa kuwa mar dareemay murugada iyo xanuunka kala tagga.

Haddii aadan ka mid ahayn dadkaas,

buuggan adiga laguma tala galin.

Iskaga soo celi si degan meshiisa,

kana bax meesha adiga oo aamusan.

Waxaan u hibeeyey gabadha magacedu ku dhmaado ta'da laaban

Gabadhii aan dabiga ku lahayn xanuunkan

Gabdhii aan jeclaa in kayar intay u qalmaysay

Gabadhii guurkayagu aad usoo dhawaa

Haddii aanu kala tagu si fudud u iman lahayn

Ma jirto wax aan ka necbahay nolosheyda hordhacyada dhaadheer ee buugaagta,
iyo dadka dhibta leh ee iga dhex gala waqtiga aan wax akhrisanayo.
Qofna ma awoodo in uu kiciyo naxariistayda,
sida qoraayaasha sawirkooda saarta daboolka buugtooda.
Laakiin aniga, marka aan dhammeeyo buuggan,
waxaan iska qaadi doonaa sawir ama hummaag,
oo aan saari doonaa daboolka buugga,
sida laaluush yar oo aan ugu tala galay gabadhaas maqan misna aan jeclayn akhriska.

Waan ogahay inaysan rumaysan doonin indhaheedu,
haddii ay si kadis ah ugu aragto jaldiga ama daboolka buugga sawirkayga,
waan ogahay in ay muddo yar ku jahawareeri doonto,
ilaa inta ay xaqiijinayso waxa ay aragto.
shaki badan kadib,
waxay hubin doontaa in sawirka ku yaala buuggu
uu yahay ninkii ay mar jecleyd.

Ka dib ay ka tagtay, iyada oo aaminsan inuusan waligiis la wadaagin jacayl

Iyada oo dadka ka baqanaysa,

mar walbana waxay mooddaa in la eegayo, lana og yahay waxa maskaxdeeda ka socda

waxaan si kalsooni leh u ogahay inay si qarsoodi ah uga qaadan doonto buuggan khaanadda maktabadda,

sida qof wax xaday.

Marka buuggu gacanteeda galo,

way baalo-daymoo doontaa midigteeda iyo bidixteeda,

si ay u hubiso in waddooyinku madhan yihiin.

Kadib si tartiib ah ayey u furi doontaa,

oo u baadhi doontaa bogagiisa si taxaddar leh,

sida tuug ku fadhaya waxa uu xaday meel dadweyne joogaan.

Marka indhaheedu ku dhacaan bogga hadiyadda ah,

waxay ka dhawaaqi doontaa qaylo lama filaan ah

oo dadka soo wada jeedin doonta.

Sidii iyada oo aan rumaysanayn in nacaskii markaste iska indho tirayay,

Misna u muuqday qof wax dan ah aan ka lahayn,

uu yahay ninka qoray buuggan walibana iyada darteed,

si uu ugu sheego in uu ka xunyahay wixii dhacay”,

iyo in uu wali jecelyahay.

Haa, waan ku jeclaa sidaan waligay wax kale u jeclaan,
laakiin waxaan wax ka bartay nolosha markii ay igu dhufatay dhirbaaxo si lama filaan ah —
waxaan bartay inaan qariyo dareenkayga,
oo aan cidna tusin, sidii qof dembi galay oo raadkiisa qarinaya.

Laakiin hadda kadib markii dhaqanka iyo xeerarka ay igu diideen inaad ilahaato,
oo waxa kaliya ee aan kugula kulmi karo ay tahay riyada
ma rumaysan karo in ay jirto waddo kale
oo aan kugu gaari karo,
oo aan kugu sheegi karo waxa qalbigayga ka buuxa,
marka laga reebo habkan adag oo khataro badan lagu soo maray.

Saacadda wareegta ee miiskayga dusha saaran waxay tilmaamaysaa laba iyo badh habeenimo…
ee kala tagga.
Aniguna waxaan fadhiyay balakoonka gurigeenna,
kursigii qadiimiga ahaa ee alwaaxda ahaa —
kaas oo aan had iyo jeer ku wada sheekeysan jiray aniga oo dusha ku dul fadhiya.

Qalin ayaa dhagtayda dul gashan,
horteydana waxa yaala xaashiyo cadcad oo fidsan.
Mar kaste oo aan kaa fikiro,
Dabeyshu way kacdaa, oo waxay si xad dhaaf ah u salaantaa geesaha warqadaha,
sida xanuunka xiisaha aan kuu qabo oo kale.

Waxaan xidhayaa indhohayga, gacmahayga qabow dartii ayaan isku dhex gelinayaa,
madaxaygana kor ayaan u qaadaa aniga oo eegaya cirka,
waxaan ku celcelinayaa hees si degan,
oo la mid ah iftiinka dayaxa qalalan ee degganaantu ka muuqato,
kaas oo iftiiminaya hareeraha:

Hesstii Wacaneey- Shay mire

Wacaneey ayaamahan
Wakhtigii aan joogniyo
Waagii cadaadaba x2

Naftaa Ila wadaagtoo
Welwel igu abuurtee

Anoo wada jirkeeniyo
Jecel weheshigeena
Waxyeeladan ku gaadhaa
Wadnahaygan damaqdaa
Laygaa kaa wareejee

Markii aan dhammeeyey heestaas, indhahayga ayaan furay,

madaxaygana hoos ayaan u foorariyey,

gacmaheygii isku xidhnaa ayaan kala furay.

Shamaca ayaan shiday si ay xarafyada si fiican uga muuqdaan warqadaha,

qalin rasaas ah oo dulsaarnaa dhagtayda ayaan soo saaray,

kuna bilaabay inaan wax ku qoro,

waxaan dareemay wax iga taagan dhabarkayga.

Markaan ka fiiriyey isaga oo ka muuqda indhahayga,

oo aanan dhaqaajin madaxayga, waxaan arkay sawirkaaga,

oo mar kale u yimid sidii caadada ahayd,

si uu u fiiriyo waxa aan kuu qori doono.

Si muruga leh ayaan u dhoola caddeeyey,

oo iska dhigay in aana ogayn waxa uu sameynayo,

maxaa yeelay waxaan ka baqay in haddii aan u jeedsado uu ka dhuunto sida caadadeeda ahayd.

Gacantayda si tartiib ah ayaan ugu soo dhoweynayaa warqadaha aniga oo u cabsanaya,

sida ima yara oo markisii ugu horaysay gacanta u fidiyey abeeso oo kale.

Waxaan ku fikirayay wax yar, go’aan qaadasho kadib waxaan ku bilaabay

((Magaalada jacaylka ee ka caagan waxgaradka))

Markaas ayaan bilaabay inaan qoro:

“Sidee tahay?

Sidee bay yihiin maalmihii aniga la’aantay?

Ma ka adkaatay inaad ka gudubto maaddada adag?

Ma weli ku eegtaa sawirkayga si qarsoodi ah ka hor intaadan seexan?

Ma joojisay inaad subax walba magacaaga ugu horeeya ku qorto muraayadda dahabka ah ee derbiga ka hor intaadan u bixin jaamacadda?

Ma ogtahay in noloshu ay noqotay mid caajis ah aniga la’aantaa, sidii hawl shaqo oo aan dhameystirnayn?

Ma ogtahay inaan ku xiisay?”

Waxaan ogaaday intii aan kaa maqnaa,

in kala taggu mirarka qaar uu noqdo mid faa'iido leh,

waayo wuxuu naga dhigaa inaan dareemno qiimaha dadka aan horey uga indho-tirnay,

kuwa na kala tagay ka hor intaanan fahmin inaan noolaan karin iyaga la'aantood.

Haddii aad ii soo laabato,

waxaaan ku ballan qaadayaa inaan ku jeclaado si ka wanaagsan…

Waxaan ahaa mid aan ka fiirsan, ka hor inta aan kula kulmin,
yey sida yayda kale ee dhulka carbeed,
misna garaacaya qalbiyo,
oo jabiya nafsiyo iyo ruux,
misna si fiican uyaqaana beenta haweenka loo sheego.
Ilaa aan gaadhay heer
anigu rumaystay beentayda marar badan.
Ma aan ahayn mid daacad ah, ilaa aan la joogay saaxiibaday mooyee,
ma aan ahayn mid run sheeg ah, ilaa aan la joogay saaxiibaday moyee,
ma aan ahayn bini'aadam ilaa aan la joogay saaxiibaday mooyee.
Ha yaabin.
Waayo, inta badan ragga bari waxay sidan u yihiin,
had iyo jeer dagaal ayaanu la galnaa dumarka,
sida ay u muuqato inay jirto nacayb hore oo u dhexeeya iyaga iyo dumarka,
ama utun soo jireen ah oo keentay inay aan la is heshiin.
Taasi waa sababta kaliya,
aad ugu aragto gabdhaha ugu baahan…

Iyadu waa gabadha jecel nin bariga ah,
waayo, waxay dhaqan ka dhigteen tagitaanka lama filaanka ah,
waxayna ka tagaan iyaga oo aan laysku ogayn,
waxayna soo noqdaan markay noloshu albaabadeeda xidhato,
Mar walba waxay u arkaan inay xaq leeyihiin,
Adduunkuna u jiro iyaga kaligood,
Oo aanu dhulku toosayn ama hagaagayn iyaga la'aantood.

Galabtaa
hooyaday waxay ii ducaysay,
in Ilaahay iga dhawqro xummaan oo dhan
iina hibeeyo wax kaste oo san.
Ducadaasi way igu dhacday
Oo adigaan ku helay.

Markkii indhahaygu ay la kulmeen indhahaaga,
Ayaan gartay in aan bad ku jiro,
Gartay in aanay jirin meel lagaga baxsado
duufaanta jacayl ee igu soo wajahan.
Way i kala kaxaysay,
Oo dib ayay abuuraytay,
Adiga waxaad leedahay indho dabin oo kale ah,
Qof kasta oo ku fiiriya wuu ku dhex dhacay dabinkaas.

kaalay aan sir yar kuu sheego e?
ammin yar baa ka soo wareegtay kulankeeni,
balse dhamaan dadkii kaa horeeyay waan ka saaray qalibigayga,
Kaligaa adiga ayaa dhex dagay,
iyada oo aanay jirin cid kula tartantamaysa.
Waxaad gabi ahaanba tirtirtay xusuustayda dareen,
Taas oo ay ka buuxeen dumar aan islahaa
Marnaba ma ilaabi doontid,
Adigu waxaad igu qasabtay in aan kugu qariyo adiga keligaa
Aniga oo ahaa nin aanay hal gabar ku filnayn raganimadiisa.
waa'ayo gabadha aan la heli karin ee buuxin doonta booskaaga?
Waxaad kor u qaadday rajadayda qanacsanaantaada, ilaa aan kuwada aaminay,
Oo in cid kale i raaligaliso ay noqotay arrin adag,
Sida ay u adagtahay inaad hesho wiil bari ka yimid oo guursaday,
Marka gabar qurux badan weyddiiso:
Ma xidhiidh baad leedahay?
Inuu ugu hal celiyo “haa”

Waxaa jira hal qof oo keliya,

Markaan la kulanno isaga,

Ayaan garanaa in uu Alle raali innaga yahay.

Maxaa yeelay waxaan u jeclaa si dhab ah,

Waxaan go'aansaday inaanan ku ciyaarin iyada,

Waxaan garaacay albaabka gurigooda,

Mana aanan ka imaanin daaqadda.

Jacaylka dhabta ah wuxuu ka yimaadaa albaabbada guryaha,

Mana ka yimaado daaqadaha.

Hase ahaate jacaylka oo aan ku waarin sheekooyinkii hore mooye,

Waxaa khasab ku noqotay inay u halgamaan kala taggeena.

Waxay u qabteen jacaylkeeni si dhakhso ah,

Waxayna u kaxeeyeen garoon wax lagu dilo

Waxay u dhiseen tiir si cadawtinimo leh,

Waxay fushiyeen kursi wareegaya,

Waxay ku duubeen qoortiisa xarig adag,

Markaasay ka laadeen kursigii uu ku taagnaa

Iyaga oo aan wax fursad ah siin si uu ujeediyo rabitaankiisii ugu dambeeyay.

Waa uu dhacay jacaylkii.

Kahor inta aanay cagihiisu dhulka gaadhin

Xadhigii ayaa qoortiisa ku sii giijismay ilaa ay neefto qabatay,

Waxa ay sugeen wax yar,

Marka ay u malaynayeen inuu dhintay

ayay ka tageen isaga oo hawada ka laalaada.

Aniga iyo iyada ayaa ku soo hadhay fagaarihii,

Waxaynu eegaynay jacaylkeenni annaga oo argagaxsan sidii ilmo iyo gabadh yar,

Oo arkayey dhimashada waalidkood oo dhawaan lagu xukumay dil walibana si dulmi ah.

Laakiin si lama filaan ah ayuu jacaylkii indhihiisa u furay oo noo soo eegay

Isaga oo dhoolla caddaynaya misna noo tilmaamaya in aanan hadlin

Waxa uu soo fidiyey gacanta isaga furey xadhigii qoortiisa kaga duubnaa

Mar kale ayuu nasoo eegay,

Waxa uu noo soo diray dhunkasho hawada ah

Markaasuu noo il jabiyey,

Oo uu u duulay cirka!

Isaga oo ku celcelinaya:

“Waan idiin soo noqon doonaa.”

Isku mar ayaynu ku nidhi innaga oo qaylinayna

“Goorma?”

Laakiin wuu sii duulay oo kama uusan soo jawaabin.

hogoodee! may ogaadaan

In jacaylku uusan u dhiman karin daldalaad,

Oo uusan u dhiman xabadda,

hogoodee! may ogaadaan

In jacaylku yahay shayga keliya ee

aynaan garanayn sida uu ku bilaabmo,

iyo in uu yahay shayga kaliya ee marka uu bilaabmo,

Aan garanaynin dhammaad kiisa.

Intii dhibtaas oo dhan la mari lahaa,

Waxay ahayd inay jacaylkeeni amaan galiyaan oo faraha ka qaadaan.

Miyeyna akhrin hadalkii Nebiga NNKH-:

“Ma arkin wax ka fiican guurka dadka is-jecel”?

Kala taggeeni kadib aad ayaan u shalleeyey gacaliso

Maxaa yeelay waxaa jiray jacayl weyn oo qalbigayga ku jiray

Oo aanan ku tusin adiga,

Aad baan u shallaayey,

Maxaa yeelay waxaa jiray hadal badan

Oo ku hurday dibnahayga

Oo aanan ku sheegin

Kala taggeenii kadib waxaan ka shallaayey mar kaste oo aan kaa xanaajiyey

Iyo mar kaste oo aan ka gaabiyey

Haddii aan ogaan lahaa kala taggan

ay maalmuhu inoo qarinayeen,

Malaha waxaan ahaan lahaa mid caqli badan

Mid xanaaq yar,

Mid xikmad badan,

mid fahan badan

Iyo mid jacayl badan.

Laakiin waxay u muuqataa inaanan waligey casharka baran doonin.

Waxaan sii ahaan doonaa sida dadka kale,
ee aan aqoon qiimaha waxa ay haystaan,
ilaa ay ku lumaan gacmahooda .

Ma xasuusto intii uu kala taggeenu socday,
waxay yiraahdaan sanad,
Laakiin qalbigaygu wuxuu ku adkaystaa inay boqolaal sano ahayd.
Maxaan sameeyaa adiga la'aantaa maalin kaste si gaabis ah ayuu u socdaa sidii diin caajis ah,
Oo markii uu daalay go'aansaday
Inuu u socdo dhinaca kale ee dunida?

Waan ka xumahay inaan kaa tagay oo aan ku dayacay,
Xilli ay waajib igu ahayd in aan adiga dartaa u dagaalamo
Waan ka xumahay
Waan ka xumahay,
Waan ka xumahay
Bariga ayaa i baray
Inaan fulay ku noqdo jacaylkayga,
deeqsi ku ah dhaawacyadayda, bakhiilna ku ah dareemahayga

Markii aan kala fogaanay, mid ka mid ah asxaabteyda ayaa i yidhi

Ha murugoonin, maxaa yeelay arrinka mu'minku had iyo jeer waa khayr,

laakiin waxaan ku idhi iisheeg, xagee uu khayrku kaga jira maqnaan shahan?

Ilaa iyo inta codkaygu aanuu kuu imanaynin oo aanu ku soo gaadhayn,
wan sii wadi doonaa qoraalka
waxaana buug kaste ku qori doonaa sir
aan qof adiga ahayni ogaandoonin.

Maalin maalmaha ka mid waxaan noqon doonaa caan,
ogowna maaha jacayl aan caan-nimada u qabo, balse waa
Si ay kuu suuro gasho inaad wararkayga ka hesho telefishanka !

haddii aan awoodi waayo inaan caan noqdo,
Waxaan ku kici doonaa dambi weyn,
Maaha aargoosi bulshada ka dhan ah laakiin
Si ay kuu suuro gasho inaad wararkayga ka eegto jaraa'idyada iyo iyo wargaysyada!

Maxay ugu yaraan wakhti kuugu filan kuugu siin waayeen si aad ii macasalaamaysid?

Waxaad ku tagtay si lama filaan ah annaga oo aynaan ku heshiin kala tagan.

Miyaan is dhiibaa mise berri waa kulan?

Miyaan joogaa meesheyda mise waxaan fidiyaa shiraacayga,

Oo waxaan ka tagaa dekedaha sugitaanka?

Aad baan uga cabsanaya in aan iska tago

Haddii aad berri ku soo laabato meeshan

Oo aanad iga helin raad iyo cinwaan midna.

Kadibna markaad isku daydo inaad raadkayga raacdo,

Waxaad arki doontaa talaabadayda oo ay tirtirtay ciiddu.

Markaad dadka ka waraysato xaga aan ku dambeeyayna,

Waxay kuugu hal-celin doonaan:

((Weyddii ciidda)).

Ah, gacaliso, waxaan ku sigtaa inaan waasho markaan ka fikiro ninkaaga mustaqbalka !

Oo fadhiya isla kursiga aan anigu ku fadhiyey ee meheradda aan ku kulmi jirnay

Dharkiisa cusub ee la kaawadeeyey ama la feereeyay,

Iyo cimaamadiisa uu ka amaahday walaalkiis,

iyo cadarkiisa u uraya sida kabo cusub oo kale

Iyo saacaddiisa dahabiga ah ee aan muujinaynin waqtiga saxda ah.

Ma garan doonaa in qalbigaaga anigu leeyahay,

Iyo in aad aniga daacad ii tahay?!

Sidee ayuu kuu arki doonaa marka ugu horeysa ee uu ku arko?

Ma awoodi doonaa inuu wajigayga murugada leh ka arko indhahaaga,

Iyo ilmada ku taalla dhabannadaada

Iyo magacayga saddexan ee ku qoran dibnahaaga?

sidee ayay noqonaysaa haddii aan guursado tobban sanno kadib

Gabar ay dadku ku sheegaan inay tahay gabar qurux badan?

Sidee ayaanan adiga ahaan iyada u arki doonin?

Sidee ayaanan ugu yeedhi doonin magacaaga?

Sidee ayaan ula istaagi karaa iyada agteeda

Annaga oo hortaaggan muraayaddana aan is arko

Aniga oo kaligay taagan,

Iyo adiga oo aan agtayda taagnayn?

Muxuu ii daba joogaa udgoonkaagu meel kaste oo aan tago?

udugaagu waxa uu soo galaa xubnahayga,

waxaana uu igu soo celiyaa xaggaaga aniga oo aan rabin se laga awood roonaaday sida maxbuus dagaal.

Maxaa kaaga dhex arkaa wax walba

siday wax walba si kedis ah u noqdaan adiga?!

Laba maalmood ka hor waxaan fadhiistay badda horteeda,

Aniga oo aamusan ayaan eegayey shaaca qorraxda dahabka ah oo dulsaaran biyaha,

Si kedis ah ayaan kaaga dhex arkay adiga oo ka boodboodaya hir ka hir

Sidii jilaaga badda awoowgayga kalluumaysataha ahi igaga sheekayay mar.

Kadib waxaan ku arkay adiga oo fadhiya mid ka mid ah dhagxaanta badda,

timahaaga dhaadheeri ee madawga ahina fidsanyihiin,

misna aniga isoo eegaya

Eegmadaadii xiisaha kal gacaylka lahaa in yar kadib,

Waan ku waayey, muqaaguna kama uusan muuqan dhagaxa,

Mana aadan ku noqon ka boodidii hirarka.

Maxaad marmar iigu muuqataa, marmarna iga qarsoontaa?!

Ilaahayow xasuustu way itaabatay ,

Adigaa u naxariista ugu badan!

Aynu qiyaasno...
Maxaa dhacaya haddii aan labaatan sano ka dib
Si lama filaan ah meel ku kulanno!
Aniga oo la socda qoyskeyga ballaadhan,
ee ay ahayd inaad adigu sabab u noqoto
Adigana uu ku ag taaganyahay nin aanu wali qalbigaagu rabin,
misna aad ugu yeedho magacayga,
Maxaan sameyn doonaa markaan fiiriyo carruurtaada
Kuwaas oo laga yaabo inay ahaayeen ilmahaygii,
Iyo kuwa aad ii jeclayd inaan dhalno,
Anigu uma malaynayo in aanay aniga cid aan ahayn u eekaan doonaan?
Maxaa kugu dhici doona
Markaad aragto ilmihii aan dhalay oo kuusoo gurguuranaya,
Kuu fuulaya cagahaaga ,
Madaxiisa kor u qaadaya,
Indhahaaga eegaya marba mar?

Markaas ayuu soo jeedsadaa oo indhahayga mar kale fiiriyaa,

Kadibna dib ayuu kuu eegaa adiga oo u qoslaya,

Sida isaga oo helay sirteena weyn,

Oo wuxuu kugu yidhaahdaa cod u eg meow-da bisad gaajaysan:

"Hooyo?"

Maxaa dhacaya haddii qaddarka uu inaga qoslo
kadibna uu inoo ogolaado laba daqiiqo
in aan ku qaadanno wiishka dhismayaasha dhaadheer?!
Maxaad i odhan doontaa?
Sidee ayaad ii eegi doontaa?
Ma kuu sheekeen doonaa,
mise ma awoodi doono maxaa yeelay waxa aad noqotay nin kala gabadhiisa?
Ma jiro wax uga xanuun badan ragga
marka laga qaato gabadhiisa oo aan doonaynin cid kale.
Ma ii sheegi doontaa inaad weli iga fikirayso aniga?
Ma ka xumaan doontaa dharkayga?
Ma ka heli doontaa qaabka wali timaha aan u jarto ?
Ma iga dheehan doontaa welwelkayga iyo sawirkaaga wajigayga ku sawiran?
si naxariis ah ma uu eegi doontaa cirradayda soo dhacday ee timahayga ka soo go'day ?
Ma iga dheehan doontaa magacaaga oo afaran ee igu qoran
fogaanshaha koraalaha ku wareegsan indhahayga?

ma i odhan doontaa wali waan ku jecelahay,

mise waad i dhaleeceyn doontaa sababta oo ah waxaad igu aragtay aniga oo la jooga haweeney,

ay waraaqaha dowladduna ku sheegayaan inay tahay xaaskayga ?

Waxa lama huraan ah inaad sii diyaarisid hadalkaad i odhan lahayd

marka uu qaddarka inoo diyaariyo kulan labaad labaatan sanno kadib,

walibana isla wiishka dhismayaasha dhaadheer.

kulankaa waa inaad diyaar noqotaa;

sababta oo ah jacaylakaygiiyeey, qaddarka wuxuu jecel yahay sahradda jacaylka.

Farriin kooban oo ku socota xertii sababta u ahaa kala taggeena:

“Idinku waxaad u malaynaysaan in dabka jacayl ku uu damay,
halkaad kaliya kor ugu sii shideen xaabo kale,
hadaba, jacaylku waa dabka marka qof isku dayo inuu damiyo,
wuxuu noqdaa mid sii kululaanaya oo shidma.”

kaalay aynu istusno ama aynu mala'awaalno..

afartan sanno kadib anigu,

markaa aan ku dhawaado inaan noqdo lixdan jir,

misna aan ku sugananahay sariir ahayd inay ahaato sariirtaada,

oo aan madaxayga ka urinayo urtii da’da,

misna aan eegayo darbiga oo uu

ku dhajisanyahay sawirka aroos ee murugada leh

kaas oo ah sawirka wiil dhalin yara ah oo aad aniga iigu eeg,

una taagan sidii inuu aas joogo oo kale ,

oo gacantiisa bidix ku haya gal ubax oo jaban

wejigiisana ka muujinaya dhoolla-caddayn qabow,

misna gacantiisa midig ku haya faraha haweeney aan adiga ahayn.

Markaan eego waan ku xanuunsadaa eegida sawirkaas,

waxaana isku qabtaa indhahayga

waxaana qaataa neef qoto dheer,

ka dibna gacantayda ayaan kor u qaadaa;

si aan u tirtirto ilmada ku soo dhacaysa wejigayga qallalan,

Waxaan u kacay Salaadda Istisqaa salaaddii talo saarashada
Iyada oo aanay dhicin dhoolla-caddayntaaddii, wali aanad sii tagin.
dhinaca midig ayaan eegay,
waxaan ku arkaa adiga oo caloosha u jiifa,
oo wejigaaga ku taageeray gacmahaaga,
iguna eegaya indhahaaga qalqaalinimadu ka muuqato,
misna dhaqaajinaya dibnahaaga oo aan cod lahayna igu leh:
«Waan ku jeclahay».
Markaan isku dayo inaan farahaaga qabtana waad baaba'daa oo ku waayaa.

Raga xiriirada badan leh
waa raga maalin uun waayey haweeney ay jeclaayeen,
gabdhkaste oo ay la kulmaana ka raadinaya naxariistii ku dhex jirtay jacaylkiisii,
waxaana adag in gabdh kale uu raali ka noqdo wax kaste oo dhaca ba.
Sidaas darteed, waxa doqon ah gabdha jacayl ka raadinaysa,
ninkaa waayey gabadhii uu jeclaa

Mararka qaarkood, ninka xiriir badan lehi

waa nin aan helin haweeneyda uu raadinayey,

marka uu helo gabadhaa, isagaa si iskiis ah u joojin doonaa raadinta iyo daba galidda dumarka,

walibana isaga oo aan cidna ka codsanin.

Marka uu nin la kulmo haweeneydii ku habbooneed,
wuxuu la wadaagi doonaa noloshiisa oo dhan iyada,
waxabana mar hor istaagi doonaan,
mana khiyaanayn doono abidkiis,
waxa uuna u jeclaan doonaa sidii ay tahay gabadhii ugu dambeysay ee adduunkan ku nool,
sida inay tahay rajada keliya ee jiritaanka aadanaha si uu usii socdo,
Sidaa darteed, gabadha ogaata khiyaanada ninka ay la jaalka tahay,
waa inay isla markiiba ka socdaashaa,
waayo waa inay ogaataa in iyadu aysan ahayn gabdha uu ninku raadinayo.

Khiyaanadu ma ahan oo kaliya galmo,
waxaa jira khiyaanooyin aynu maalin kasta sameyno
innaga oo aynaan dareemin,
waxaa jira khaladaadyo aad u fudud,
laakiin aqoon darro ina haysata darteed aynu u fahano inay khiyaano tahay

lama soo helayo figta liis noocyada khiyaanada ah,
laakiin marka aad dareento in wax la mid ah mindi
si lama filaan ah u dhex gashay wadnahaaga,
Ogow in qof uu ku khiyaanayo.

Adduunka kama jirto khiyaano dhammeystirani.
Khiyaanadu waxay leedahay cod ama dhawaaq qof kaste ugu danbayntii maqlo,
Laakiin waxay u baahan tahay wakhti yar si ay u gaadho dhegahaaga.

Haddii aan siyaasi ahaan lahaa, waxaan soo saari lahaa go’aan
lagu soo qabanayo qof kaste oo lagu helo khiyaano ama lagu cadeeyo,
Waayo qofka awooda inuu khiyaaneeyo jacaylkiisa,
waa qof awooda inuu khiyaaneeyo waddankiis.

Mar kaste waxaa jira gabadh maqan
oo ka dambeysa burbur kaste oo nin la kulmo,
Sidoo kale, mar walba waxaa jira nin maqan oo ka dambeeya
burbur kaste oo gabadhi la kulanto.

Ma jiro qof xun oo iska maqan ama tagay bilaa sabab, dabcan,
Sida aanay u jirin qiiq iyo uuro meel aanu dab jirin,
ma jiro qof xun,
iyada oo aanay jirin macsalaamo jabisay doontiisa qalbiga maalintaas.

Kaalay aan mala'awaalno
anigu konton sano kadib,
Markaan ku dhawaado todobaatan jir,
aniga oo fadhiya kaligay gurigayga weyn ,
farahaygana soo fidinaya kuwaas oo u muuqda
kuwo muddo dheer ku dhex jiray koob biyo ah ,
kuwaas oo aan ku sido buugga sawirada arooskaygu ku jiraan.

Markii nolosha niyad-jabka ahi ay ii guurisay gabadh aan adiga ahayn,
albamkii sawiradayda ayaan soo jiidayaa,
Waxaan u furayaa si taxadar leh sidii qof furaya miino qarax ah,
Waxaan rogayaa sawirada bogba bogga kale,
Waxaan kuugu xaqiijinayaa in aan kugu arki doono dhammaan sawirada ,
waxaad noqon doontaa gabadha xiran dharka cad
misna ku fadhida jilbahayga ee lugba dul saaraysa lugta kale!

Waxaad noqon doontaa gabadha ii cabtay sharaabka,
iyo gabadha si tartiib ah u jaraysa keega,
waxa aan maqli doonaa codkaaga ka soo baxaya dhammaan sawirrada,
kaasoo si kalsooni iyo taxadar ku jiro ii leh:
"Anigu adiga ayaan ku leeyahay, adiguna adiga ayaad i leedahay."

xiisuhu waxa uu igu khasbaa waqtigan inaan jeclaan lahaa inaan noqon lahaa qunaajo,
oo si dhuumaalaysi ah ugu soo gasha gurigaaga habeenkii iyada oo aan cidina dareemin,
si xirfadaysan,
uga dhuumata cadarkaaga sida basaaska oo kale,
oo si kalgacal ah u indho-indheenaysa wejigaaga daallan ee hurda,
si tartiib ahna kor ugu fuulaysa dhinacyadaada iyada oo aan la dareemin,
misna laabta ku gashata sida hooyo wiilkeedii oo lumay la kulantay muddo dheer kadib.
armaajada dharkaagana ka dhigato hoygeeda dhabtaa,
iyada oo geesaheedana kuugu tilaamaysa qudhaajooyinka kalena ,
si qab iyo kibir ku jiro ugu leedahay :

--- “Tani waa gacalisadaydii.”

kaliya marka ay dareento in cid kale ay ku guursanaysana,
ay nafteeda hoos dhigto cagahaaga ,
si ay u dhimato kahor inta aanay arkin qof kale oo ku guursanaya.

Maalmo yar ka hor, waxaan tiigsaday sanduuqa alwaaxda ah ee aan ku kaydsado alaabtaada.

Waxaan hagaajiyay qufulkii sirta ahaa,

oo erayga sirta ahi uu wali yahay shanta xaraf ee magacaaga,

Waxaan ka soo qaatay gudaha sanduuqa

warqad aad horey iigu soo qortay gacantaada:

"Adiga adiga ayaa i leh, adiguna anaa ku leh, weligay waan ku jeclaan doonaa…"

Indhahayga ayaan xidhay

oo waxaan bilaabay inaan xasuusto gariirka gacantaada markii aad ii dhiibaysay warqadaas.

Markii ay xasuustii i xanuunjisay,

Waxaan furay indhahayga,

oo madaxa ayaan dhaqaajiyay sidii qof doonaya inuu ka fogeeyo xasuusta.

Waxaan warqadii ku celiyay halkeedii

walibana si taxadar leh sidii hooyo dhigaysa ilmaheeda oo hurda xoorkiisii.

Waxaan xidhay sanduuqii alwaaxda ahaa,

si fiican ayaan ugu xidhay qufulka walibna si taxadar leh,

Ka hor inta aanan ka kicin kursigii aan ku fadhiyay

Waxaan maqlay codkaaga oo ka soo baxaya gudaha sanduuqa.

Wuxuu ahaa mid diiran sida koob caano ah oo markaa la soo lisay, waxaanu igu lahaa:

"Anniga ayaa adiga ku leh , adiguna anigaad ileedahay, weligayna waan ku jeclaan doonaa…"

waan fiicanahay?

Waa been aan caadaystay inaan idhaahdo,

marka dadku i weydiiyaan xaaladayda.

Adiga kaliya ayey ahayd qofkii aan u sheegi jiray

wax kaste oo qalbigayga ku jira

iyada oo aan lahayn been iyo jilid.

Kaalay aan kuu sheego

Inaanan fiicnayn,

Haa, ma fiicni.

Waayo maqnaanshahani

wuu i burburinayaa, i xanuujinayaa, lafahayga wuu ruugayaa.

Ma fiicni

Anigu adigaan ku bukaa,

Waan ku doonayaa,

waan kuu baahnahay

Ii sheeg jannadaydiiyeey,

Maxay iigu tuureen…

Dibadda derbiyadaada,

Aniga ima waswaasin shaydaanku,

mana aanan usoo dhawaanin geedahaaga?!

kaliya kumaan xiisin,

laakiin dhammaan waaxyahayguba way ku xiiseeyeen,

Xalay waxaan ku arkay dhoolla-caddayntaada xumbo ku taalay bunkayga,

waxay ahayd mid qurux badan sida daruurta ka dul sabaynaysa samada magaalo kulul xilli xagaaga ah.

Markii aan bunka dhammeeyey

ayaa ninkii adeegaha ahaa ii keenay tiish si aan uga tirtiro xumbada ku dheggan gadhkayga,

Laakiin ma aanan sameynin.

Sideen ugu tirtiraa wax aan kaa dhex arkay?!

Caruurtii jidka maraysay,

waxay farahooda iskugu tilmaamayeen aniga iyaga oo qoslaya.

umay qosleen in muuqaalka shaarbahayga, oo xuumbadu ku taallo ahaa wax lagu qoslo

hase ahaate waxay xuumbada ka dhex arkayeen quruxda dhoolla caddayntaada sidayda oo kale.

Waxaa jira hal qof oo aan dhab ahan u jeclaanno,

waxkaste oo ka danbeeya waa wax la iloobi karo.

Mar kaste oo da'du naga sii kordho,
waxaan ka shalaynaa daqiiqad kaste
oo aan ku heli karnay fursad aan kelmad jacayl ah ugu sheegno kuwa maqan,
balse aynaan u sheegin.

Kaalay aynu mala awaalno…

Ka warran haddii cimrigaagu gaaro siddeetan sanno
oo tareenku jiidho ninkaaga,
anigana nibirigu cuno xaaskayga,
oo labadeenuna noqono laba waayeel oo aan guursanin,
ka dibna go’aanka aad adigu yeelatid,
oo aan kuugu imid aniga oo kuu soo bandhigaya guur.
Ma iga aqbali lahayd inaan noqdo ninkaaga?
Waxaan sawiranayaa adiga oo wejigaaga u leexinaya dhinaca kale
si aad iga qarisid casaanka wejigaaga,
ka dibna aad madaxaaga iigu muujinayso inaad ogoshahay.
Ka warran haddii nasiibku inoo qoro guur dambe?
Xagee ayaynu ku qaadan lahayn bisha malabka?
Magaalooyinkee ayaad jeclaan lahayd inaad u safarto?
Waxaan ku dhaartay
inaan ku odhan doono erayo
aanay dhegaha aadamuhu weligood maqlin!

Waxaynu u safri doonaa meel ka fog dayaxa,
waxaynu ku dabaalan doonaa biyaha wabiga ,
waxaynu lugaheena ku fidin doonaa ciidda xeebta
sida laba masas ah oo jacayl dartii isku ceejinaya.
Waxaan ku socon doonnaa waddooyin habeenada guga ah,
Mid kastena waxa uu sitaa daladda roobka celisa,
waxaynu socon doonnaa innaga gacmaha is haysana,
maraynana jidadka ceeryaamadu buuxisay,
kuna socono tallaabooyin gaabis ah,
innagga oo qalbiyadeena ka rajeynayna in safarku sii dheeraado,
ama inaanaan marnaba gaarin meeshii aynu u soconnay.
Waxaan aad uga baqeynaa in aan jidka ka tallaabno si wadajir ah,
Oo markaan dhinaca kale gaarno,
Waxaan ku qabsadaa dhexda si aan kaaga caawiyo inaad ka gudubto laamida.
Markaas ayaan sii dhex qaadnaa geedaha liinta,
Marka aan aragno kuwa jacaylka isku haya oo dhunkashada iyo sirta is dhaafsanaya,
Waxaan u dhoolla-caddeyneynaa si xishood leh ka dibna safarka ayaan sii wadeynaa.

Marka uu roobku nagu da'o,

Ma furanno dalladaha,

Laakiin waxaan u sadaqeynaa kuwa saboolka ah,

Waxaan u oggolaaneynaa dhibcaha roobka inay na dhaqdaan,

ilaa ay ka baabi'iyaan boodhka gabowga ee jidhkayaga,

Markaas waxaan noqonnaa dhallinyaro sidii waqtiyadii hore.

Markaan ahay siddeetan jir,

Ma awoodi doonaa inaan ku soo jiito

sidii aan sida fudud u sameyn jiray markii aan dhallinyaro ahaa?

Ma ku soo jiidan doonaa gadhkayga cirroobay markaas?

Iyo dhabarkayga hore u janjeersaday akhris iyo qoraal dartii?

Ma ku soo jiidan doonaan kala-goysyadaydu, kuwaas oo soo saara cod

u eg sidii albaab aan la furin muddo dheer?

Miyaadan ka cabsan doonin urta dhimashada ee ku dheggan jirkeyga,

Iyo bushimahayga qallalan ee dhadhanka kafeega iyo sigaarka leh,

Iyo afkayga oo markaas u muuqan doona sida isfanjo qudhuntay?

Iyo laalaabka hareeraha indhahayga ee godad qoto dheeri ka sameeysmeen?

Ma ku soo jiidan doonaa jidhkayga dhammaaday?
Iyo maqaarkayga u eg maqaarka diin gaboobay?
Miyay ku dhibi lahayd cabashadaydu?
Iyo codka usha aan ku tiirsanahay?
Iyo hoos-codka ku dheggan codkayga?
Iyo dhegta aan sida fiican wax uga maqlahayni?
Iyo nabarrada fudud ee wejigayga?
Iyo xanaaqayga marka aan raadinayo ilko-beenaad ka aan illoobay meel aan dhigay?

Waxaan sawiranayaa adiga oo siddeetan jir ah
oo aad u qurux badan,
oo waqtiga ka madax-bannaan,
sida adiga oo heshiis la galay waqtiga,
waqtiguna kugu ag socda isaga oo aan ku taaban!

Waxaan sawiranayaa adiga oo ah gabar dhallinyaro ah oo siddeetan jir ah,
waalan, weli ay ku jiraan raadadkii dhalinyaranimo,
gabar siddeetan jir ah oo qurux badan,
leh indho bisad guri joogto ah.

Iyo sanka toosan sida xaqiiqda ah,

iyo jir loogu talagalay inuu noqdo saacad ciid ah.

Gabar siddeetan jir ah oo horey u soo guursatay,

ka dibna ninkeedii uu tareenku ku dhuftay oo uu ku dhintay.

Markaasna jacaylkeedii soo guursaday,

ka dib markii nibirigii wanaagsanaa uu cunay xaaskiisii,

si uu u ogaado inay weli si la mid ah waagii hore u jeceshahay,

si uu u ogaado kadib kala maqnaanshihii in qalbigeeda aanu qof kale hanan,

si uu u ogaado inay marna maalinna aysan rajada lumin, kana caajisin sugitaanka !

Jacaylku:

waa heshiiska aan ku sharraxno dhammaan waxa aan haysano,

innaga oo si wanaagsan u og inuu yahay heshiis khasaaro leh!

Xusuustu…

Waa jaakad culus oo la xidho jiilaalka

Kaas oo aan xiranno innaga oo aan rabin,

innagoo caga qaawani ku soconayna,

xilli xagaa ah cadceedduna aad u kulushahay.

Aad ayaan kuugu xiisay xilligan!

Iyo codkaagii u eekaa quruxda heesta calanka,

iyo carafkaagii aan weligiis sanbabkayga gelin,

iyo wejigaaga quruxda badan ee u eeg

sheekooyinkii ay hooyaday ii sheegi jirtay waqtiyo hore ee la soo dhaafay.

Qalbi kaste waxaa ku jirta gabar yar oo qalqaaliyad ah,

magaceedana la yiraahdo xusuus,

oo habeenkii soo kacda,

waxayna ku kicisaa fasaad,

waxay kala firdhisaa waraaqihii samirka

oo ay waxyaalaha ku burburisaa si naxariis darro ah.

Waxay ku qorta gidaarada qalbiga,

ballan kaste oo jacayl oo daa'im ah

oo aan isla gaarnay maalin maalmaha kamid ah,

kuwaas oo qaddarku nagu khasbay inaan ka baxno.

Markii aan ku nidhaahno gabadhaa yar ee qalqaaliyadda ah, seexo,

Inta ay noo soo jeedsato ayay cabbaar ina soo eegtaa,

kadibna carabkeeda inta ay soo saarto ayay nagu jeesjeestaa,

markaas ayay dib ugu noqotaa iyada oo aan dan ka lahayn qorista ballamaha jacaylka daa'imka ah

ee ku yaal gidaarada qalbiga

kuwaas oo aan maalin wada galnay,

kadibna qaddarku nagu khasbay inaan ka baxno.

Xilligii xusuusta,
Udugu wuxuu ka khatar badnaadaa, dilaa la soo kiraystay
oo naga daba socda daaqad daashad leh.

Saqbadhka ayaan soo kacaa aniga oo cabsanaya,
sababtoo ah codkaagu
wuxuu ka soo qulqulaa albaabka hoostiisa,
ka dib daaqadda,
ka dib godadka xusuusta,
iyo barkinta hoosteeda,
codkaas oo isoo kiciya, misna igu yidhaahda:
“Hurdada Ka kac, waan ku xiisee.”

Sida aan kuugu xiisay,
waxaan dareemayaa in geneetiga xusuustu-hiddo sidahayga xasuustu-
uu dhaxal ahaan ugu gudbi doono carruurteyda,
oo ay ku kori doonaan iyaga oo xiiseynaya haweeney aanay garanayn
oo aanay waligood arkin noloshooda!

Maalin kaste oo aad maqantahay,
alaabtaadu way igu qeyliyaan markaan galo qolkeyga,
sida hooyo curadkeedii ku qeylinaysa,
ka dib markii uu guriga soo galay oo uu u sheegay
in walaashiisii yarayd ay waddada dhexdeeda kaga lumtay,
oo uu soo waayay.

Adigu waxaad tahay sidii kalluun,
illaa dhammaadka nolosheeda sii ahaan doonta,
mid aan la hilmaami karin,
oo xusuusaha ku dhex dabbaalata,
misna ah mid aan dhimanayn oo aan la ilaabi karin.

Xusuustu,
waa sidii shaydaamad aan la iska naari karin,
waa lacnadda si joogta ah noo weerari doonta
xitaa marka aan qabriga ku jirno.

Maxaan marka aan muraayadda is hortaago si aan u feedho,
gadaashayda kuugu arkaa adiga oo sariirta fahdiya,
Adiga oo dhoola caddeenaya misna ila dhacsan,
Sidii inaad igu dhahayso: ‘Ala qurux badanidaa!’
Markaan is idhaahdo eeg, ee aan soo jeedsadana aan kuu waayaa?.
Maxaan marka aan seexdo,
aan u dareemaa inaad ku ciyaarsayso gadhkayga
sida aad ugu cayaarsayso dhogorta bisad guri joog ah oo kale,
Marka aan indhaha kala furana aan kuu waayaa?
Maxaan kuugu arkaa dhalada cadarkayga,
saacaddayda gacanta,
iyo muraayadda hore ee gaariga?
Maxaan kuugu arkaa waddada dhinaceeda adiga oo ii gacan haadinaya si aan kuugu istaago,
markaan istaagana, aad u carartaa?”

Waxaan bilaabay habeen walba dhamaan waraaqahayga

inaan ku qoro magacaaga iyo erayga (waan ku jeclahay) markaste,

Laga soo bilaabo daqiiqada aan ogaaday,

In rooxaantaadu ay imaanayso si ay u basaasaan qoraalladayda ka dib markaan seexdo

Markaan dhinto,
u sheeg inay igu aasan mid ka mid ah dhabannadaada,
ama kaalay oo igu dheh:
“Waanku jeclahay,”
Waxaa laga yaabaa in marka aan maqlo codkaaga,
oo aan ka soo kaco geerida.

Markaan qabriga ku jiro waan ku xusuusan doonaa..

Waxaan kugu arki doonaa gudcurka qabriga,

Waxaanan maqli doonaa codkaaga oo jebinaya aamusnaanta meesha oo i leh:

“Anigu adigaan ku leeyahay adna anigaad i leedahay”

Waxa laga yaabaa in aanan dhaqaaqi karin,

Maxaa yeelay, meeshu markaas waa cidhiidhi,

Laakiin waan farxsanaan doonaa.

Sababtoo ah wali waan maqli karaa codkaaga.

Ma illoobi doono xitaa haddii wareegga dhulka igu bilaabo inuu i liqo,

Ma illoobi doono xitaa haddii dixiriga dhulku xasuustayda kaa dhex helo kadibna ku liqo.

Sababtoo ah adigu kaliya xusuustayda kuma dhex noolid ee,

Laakiin waxaad ku nooshahay xubin kaste oo jidhkayga ka mid ah,

Sidaas darteed waxaad ahaan doontaa jacaylkayga.

Xitaa ka dib markay lafahaygu ciidda ku milmaan,

Iyo markaan dunida ku wareego sida boodhka.

Waan sii wadi doonaa inaan magacaga cod dheer ku dhawaaqo xilli walba oo xubnahaygu hawada dhex duulayaan.

Waxaan ka dhigi doonaa dunida oo dhan inay maqlaan magacaga mar kaste oo dabayshu kaco.

Si dunida oo dhan ay u ogaato inaan ku jeclaa oo weligay ku jeclaan doono,

iyo in waxba aysan joojin doonin jacaylka aan kuu qabo xitaa haddii aan noqdo boodh keliya!

Waxaa jira marar badan oo aan soo xusuusto,

markii aynu kuwada hadleynay telephone-ka,

oo aad i weydiisay:

"Kawaran haddii in ta aan go'aan gaadho kaa tago?"

Waxaan kuu idhi aniga oo isla hanweyn:

"Qofkii go'aansada inuu iga tago, kama xumaado bixitaankiisa."

Laakiin hadda waxaan aad uga qoomameeyey jawaabtaydaas.

Haddii maalmaha dib noogu soo noqdaan,

oo aad ii weydiiso mar kale:

"Kawaran haddii in ta aan go'aan gaadho kaa tago?"

Waxaan ku oran lahaa:

"Ma banaana, maxaa yeelay waxaan ahay nin mu'min ah,

Islaamka guduhiisana kuma banaana qof mu'min ah in si kas ah loo dilo!"

Anigu isku dayaya in aan ilaabo,
Waxaan qorsheeyey inaan u safro meel fog,
magaalo jidadkeedu adigu kuugu dhamaanayaan,
balse aniga oo garoonka diyaaradaha jooga,
ayaan ogaaday inaad ku dhuumatay shandadayda,
jeebadaha surwaalkayga iyo jaakadayda,
codkaaguna wuxuu ahaa dhawaaqa ugu dambeeyey,
kaasoo rakaabka ka codsaday
inay tagaan albaabka diyaaradda.
Markii albaabka la soo gaadhayna
adiga ayay ahayd oo cid kale ma ahayn,
qofka ii jaray tikidhka safarka.
Oo markaan diyaaradda saarnaa,
adiga ayaad ahayd duuliyaha,
iyo shaqaalaha martida,
adiga oo kaliya oo cid kale ma ahayn,
Cidda ii kaxaysay kursigayga,
codkaaguna waxa uu ahaa codka kaliya ee

rakaabka ka daba odhanaysay

ducooyinka safarka,

safarkayga dhexdiisa,

adiga ayaad ahayd joornaalkii aan halkaas ka akhrisanayay,

iyo sheekadii aan akhriyay,

iyo haweeneydii i ag fadhiday,

iyo suunka badbaadada ee aan laabta ku xiray,

iyo sawirkayga oo ka muuqday muraayadda daaqadda,

iyo daruurtii diyaaraddu ku dul socotay,

iyo bunkii aan u cabayay si tartiibta ah.

Markaan gaadhay dalkii illowshaha,

waan is dhiibay, waxaan bilaabay inaan goosto tigidhyo kale.

Waxa aad ahayd shaqaalihii safarka ee sharci-gelinayey galitaanka,

oo waxaad ahayd mid ka mid ah boggaga baasaboorkayga cagaaran,

waxaad ahayd darawaladdii taksiga ee quruxda badnayd,

iyo shaqaalihii hudheelka ee dhamaan martida u dhoola-caddeenaysay.

Waxaad ahayd barkintaydii, bustahaygii, iyo daaqaddii roobku mar walba ku soo hoobanayey,

Dalka illowshaha gudihiisa

Ugu dambayntii, waan is dhiibay oo aqbalay joogitaankaaga xooggan,
waxaan bilaabay inaan dalbado qadada laba qof,
oo goosto laba tigidh oo shineemo ah,
oo aan si taxaddar leh u xusho laba kursi oo ka dambeeya safafka dambe,
si aan isku dhaafsanno dhunkashada innaga oo ka fogayna indhaha dadka faraha badan.
Markaan kaligay lugeynayay jidadka dalkii illowshaha,
indhahaagu waxay igu eegayeen si feejigan,
dibnahaagu waa ay dhaqaaqayeen iyaga oo aan lahayn cod,
sida in ay akhriyaan sixir ama duco, iyagoo leh:
“anigu adiga ayaan ku leeyahay, adiguna anigaad i leedahay , weligay waan ku jeclaan doonaa siday doonaan ha u arkaane.”
Markaan kaligay lugeynayay jidadka dalkii illowshaha,
ugu dambayntii waan ogaaday in xitaa haddii aan kaa fogaado
In aany jirin meel loo baxsaado dhankaaga mooyee,
maxaa yeelay waxaad tahay gabar i qabsatay
oo qabsatay taako kasta oo iga mid ah.

Waxaad weligaa igu sii jiri doontaa,
oo aad ii raaci doonaa meel kasta oo aan tago waligayba!

Kaalay,
igu qari indhahaas,
oo si fiican albaabbada ii soo xidh,
hana ii oggolaan inaan maqnaado,
xitaa haddaan dalbado anigu!

Maalin maalmaha kamid ah waqtigii hore,
waqtiyadii hore iyo wakhtiyadii la soo dhaafay,
kadib markii Ilaahay dhulka ku abuuray saddex maalmood,
Dhammaan ashyaa'du waxay qabsadeen xaflad,
waxaana ka soo qaybgalay qof walba isaga ku labisan dhar isku eeg,
mid ka mid ah geesaha godka lagu qabtay xafladda,
waxaa taagnaa mid ka mid ah dadkii soo xaadiray,
oo sigaarka qaaliga ah cabaya,
misna xidhan maaskaro ishu qabanaysay,-
laga sameeyay sayd iyo ubaxyo iyo qaar ka mid ah caleemaha ubaxyada,
oo foodda hore waxaa ku yaallay laba xaraf
"Jacayl".
Waxyaabaha oo dhan ayaa hareerihiisa ku soo ururay,
waxayna weydiisteen ninka maaskarada haysta inuu iska saaro maaskarada,
markii uu sameeyayna, waxay ogaadeen inuu yahay boqorkii sabootiska iyo kala tagga.

Kaalay aynu malo awaalno…
Haddii wakhtigu fursad keliya i siin lahaa
oo dib ii celin lahaa wax yar intaanan kula kulmin,
oo aan heli lahaa go'aanka,
in aan ku sii nagaado sida imika aan ku suganahay
Misna Kula kulmo, ku jeclaado, ka dibna aan la kulmo kala-taggan,,
ama in aan ka baaqsado dhibtan
si aan uga badbaadiyo naftayda dhammaan xanuunadan oo dhan?
Maxaad filanaysaa inaan dooran lahaa?
Ah, haddii jacaylku go'aan noqon lahaa…
Haddii wakhtigu dib ii celin lahaa wax yar,
waxaan dooran lahaa jacaylkaaga aniga oo aan ka labalabayn,
maxaa yeelay jacaylkaaga ayaa iga dhigay bini'aadam,
Jacaylkaagu wuxuu ii sameeyey baalal
wuxuuna iga dhigay inaan dul heehaabo cirka.

Shalay waxaan dib u wada akhrinayay dhammaan fariimahaagi,
ereyadaaduna weli way ku qoran yihiin,
kuwaas oo markhaati ka ah inaad mar joogtay,
maxaan ku sameeyaa waraaqahan oo dhan?
Waraaqahaagu way ooyaan,
way diidaan khaanadaha kabadhada,
waxay diidaan iftiinka,
way diidaan in aan taabto,
ma doonayaan in aan akhriyo,
sida inay dhammaan waxyaabaha ku qorani
Ay noqdeen sir,
Waxay iila dhaqmaayeen sidii qof shisheeye ah oo kale.
Haddii aan ku kulmi lahayn meel si kadis ah,
oo aad i dhaafto adiga oo aan i ogayn,
Qalbigaaga i jecel ayaa ka soo boodi doona,
Waxaanu u socon doonaa sidii digaagad yar oo ka baxsatay meeshay ku xidhnayd,
Wuxuuna igu qabsan doonaa si xoog leh hortayda dadka oo arkaya.

Markaad ku amarto inuu ku soo laabto,
wuu ka dhego-adaygi doonaa,
Markaad ku cadhootana,
wuxuu ku odhan doonaa kaama cabsanayo,
Markaad u hanjabto inaad tagi doonto,
wuxuu ku tilmaami doonaa gacantiisa si aad u tagto,
Markaas ayuu farta kaa qaban doonaa,
Wuxuu ku geyn doonaa meel gooni ah,
Wuxuu kaa dhunkan doonaa bishimaha,
Wuxuuna si tartiib kuugu odhan doonaa dhegta:
"Anigu adigaa ku leeyahay, adna adigaa ku leh."

Ninkaaga soo socda waa qofkii ugu horreeyay ee aan necbahay ka hor inta aanan la kulmin,

Waa Qofkii ugu horreeyay ee aan qalbiga ka rajeynayo inuu dhinto,

Qofkii ugu horreeyay ee aan dareemayo inuu awoodo inuu I burburin karo gacmishiisa,

sida in aan ahay cayayaan uu ku qabtay gurigiisa

isaga oo isku dayaya inuu xado hadhaaga cuntada.

Sidee bay ugu suurtagashay qof qalaad

oo aanan waligiis ku arag

Qof aan sijayaddiisa ku qoyn ilmada, baryada, iyo ducada uu

Alle adiga ku weyddiisanayo inuu ku qaato adiga?!

Kaliya bulshooyinka nasiib-darrada ah

ayaa qaraabadu u doori karaan gabar ninkeeda,

Sida ay ugu doortaan waxyaalaha kale.

Wax kaste waa qasab,

Marka laga reebo jacaylka,

Jacaylka dhexdiisa, innaga oo kaliya ayaa go’aansanna, innaga oo kaliya ayaa doorana.

Ruuxaygu wuu kula joogi doonaa,
iyaga oo aan oggolayn,
xitaa adiga oo aan doonayn haddii loo baahdo!
Waxaan ku duuli doonaa baalal aan la arki karin oo madaxaaga kor mari doona,
waxaan kaa ilaalin doonaa wax kasta oo shar ah,
Waan kaa dhunkan doonaa dhabannada,
Waxaan gacmahayga ku masixi doonaa dhibcaha dhididka wejigaaga,
Waxaan kaaga warrami doonaa sheekooyin ka hor inta aadan seexan,
Oo waxaan sii joogsan doonaa albaabka furan aniga oo ku ilaalinaya.
markaad hurdada ka toosto cabsi kaga timid riyo xun,
Si degdeg ah ayaan kuu soo ordi doonaa,
waxaan kuugu taageeri doonaa gacmahayga,
waxaanan kuugu deeqi doonaa kalsooni aniga oo ku leh:
“Ha welwelin, anigu waan joogaa halkan.”

Waxaynu iska dhigeynaa inaan nahay kuwo nolosha ku qanacsan,

Waxaa jira waxyaabo na dhibaya oo nolosheenna xumeynaya,

Waxaan iska dhigeynaa in ay arrimuhu sax yihiin,

Marka laga reebo inaanan rabin inaan dadka ugu muuqanno kuwo u baahan naxariis,

maxaa yeelay aragtiyaha naxariistu waxay dhaawacaan jidhka,

Aniguna waxaan ahay nin sagootisku wax yeelo gaadhisiiyay,

oo ay nasiib-xumo daalisay,

oo aan awoodin inuu xamilo xanuuno kale oo badan!

Kala-taggu waa qof xun,

Wuxuu nagu maaweeliyaa inuu yahay saaxiibkeenka ugu dhow,

Wuxuu nagu maaweeliyaa inuu weligiis nala joogi doono,

Wuxuu nagu maaweeliyaa inaan fiicnaan doono haddii aynu dhegeysanno talooyinkiisa,

Wuxuu nagu maaweeliyaa inuu yahay waddada keliya ee badbaadada,

Waxa uu inoogu dhaartaa inuu doonayo danteenna,

Iyo in dhammaan kuwa raacay in ay helaan farxad,

Laakiin markaan ku qanacno oo aan raacno,

Waxaan ogaannaa inaan dhibbanayaal u noqonay qof khiyaano badan,

Kaasi oo innaga xaday maalmihii ugu quruxda badnaa ee nolosha ka dibna innaga tegay,

Sidii jaakad duug ah oo waligeed ku dhajisnaan doontaa xasuusteena.

Shakigu waa caddeyn ina tusaya in aynaan nafaheena ugu kalsoonayn.

Waa cabsida joogtada ah ee ay inagu sameeyaan,

Sidaan ugu samaynay iyaga maalin ama kuwa kale.

Qofka qalbigiisa ku haya jacayl daacad ah wax ma khiyaano.

Xitaa haddii in uu wax uu khiyaameeyo ay tahay mid la hubo,

qofka qalbigiisa ku sida jacayl been ah wuu khiyaamayn doonaa,

xitaa haddii jidka khiyaanadu uu yahay mid aan macquul ahayn.

Marka aad maqan tahay,

waan ogaaday in qosolku mar walba uusan ahayn caddeyn farxad, maya,

Laakiin inta badan waxa uu noqon karaa calaamad murugo,

Marka qalbiga uu ka buuxsamo welwel,

Qosolku wuxuu noqdaa dariiq uu qofku isku fur furo ama uu ku nafiso.

Si uusan u dhaawicin laab qof kale.

Jacaylku ma xaddido xorriyadaha,

jacaylku wuxuu bixiyaa xorriyadda,

Ninka ku xakameeya haweeney magaca jacayl,

waa nin aan jeclayn cid aan naftiisa ahayn.

Marka haweeney ka baxdo qalbiga nin jecel.

Qalbigiisu si dhaqso ah ayuu u gabowaa,

Wax kaste oo agtiisa ka dhacaana way dhibayaan.

Xitaa Dhibcaha biyaha ee ka soo dhacaya tubo furan way dhibaan.

Codka saacadda gidaarka ku taalaa way dhibaysaa,

codka caleemaha geedka ee shanqadhaya waa ay dhibayaan ,

Codka matoorka diyaaradda duulaysa labaatan kun talaabo dushiisa waa ay dhibaysaa.

Codka raadiyaha waa uu dhibayaa,

Codka garaaca wadnihiisu waa uu dhibayaa,

Codka qulqulka dhiigga ee xididadiisa waa uu dhibayaa.

Marka haweeney ka baxdo qalbiga nin jecel,

wuxuu noqonayaa mid kali ah

xitaa haddii dadka oo dhan hareertiisa joogaan,

wax kaste way ku adkaanayaan,

xitaa neefsashadu waxay ku noqotaa hawl culus oo aan la qaadi karin!

Fariin ku socota qof kaste oo ka fekeraya guurkaaga

Waxaa laga yaabaa inaad u ekaato qof qurux badan, nadiif ah, oo ifaya,

laakiin ma aha heer aad ku xidhnaan karto iyada.

Aniga kaliya ayaa u qalma iyada.

Anigu waxaan ku noolahay dunida,

kaliya si aan u caabudo Alle,

ka dibna u jeclaado iyada.

Kuma dheeraan doono,

Waan ogahay in ragga guurdoonka ahi aysan inta badan haysan waqti ku filan inay akhriyaan fariimaha dadka qalaad.

Laakiin anigu qariib ma ahi, anigu waxaan ahay ninka qalbigeeda ku jira.

Si kastaba ha ahaatee, waxba ma ahan, aan iska illowno khilaafaadkeenna oo aan u qoondeyno maalin kale si aan u soo afjarno naceybka.

Ii ogolow inaan kula hadlo,

waxaan rabaa inaan kuu sheego in duruufaha murugada ah ay igu khasbeen inaan qofka aan jeclahay ku aaminno gacantaada.

Waxaa laga yaabaa inaadan rabin inaad ogaato, laakiin waxaan dareemayaa inaan qasbanahay inaan kuu sheego:

Waxaa adag xaaladdan aan ku suganahay.

إ

Waxay la mid tahay inaad ka tagto magaaladaadii aad boqorka ka ahayd, kuna wareejiso qof qalaad oo aanad ku aamini karin inuu maamulo xero lo’ ah.

Laakiin, ugu yaraan,

ilaali oo daryeel iyada,

oo u naxariiso xaalkeeda.

U tudh qalbi jabkeeda, daciifnimadeeda u naxariiso.

Si aad u farxad galiso, waa inaad marka hore waa inaad iga tirtirto xusuusteeda.

Inkaste oo hawshani aysan macquul ahayn, haddana, haddii aad u samirtid, waxaa laga yaabaa inaad awooddo inaad iga tirto maskaxdeeda.

Xaqiiqatan, ma jiro qof jeclaan lahaa in laga tirtiro xasuustiisa ee qofkii uu jeclaaday.

Laakiin waxa uu jeclaan lahaa marka duruufuhu ku khasbaan kala tagooda,

in uu helo meel xabaal ah oo uu ku jiro xasuusta qofka uu jeclaaday.

Laakiin maxaan sameeyaa jacaylkaygu wuu ka sarreeyaa is-jeclaanta?

Maxaan sameeyaa haddii aan isku arkayay aabaheed tan iyo markii aan jeclaaday?

Ugu dambeyntii… Haddii aad rabto in madaxaagu ku sii jiro jidhkaaga,
gacantaaduna ku dhegganaato garabkaaga,
iyo carrabkaaguna ku jiro afkaaga, ha dhibin iyada.

Waxaan kuu rajeynayaa geeri degdeg ah.

Waxaan booqdaa meesha aan markii ugu horraysay kugu arkay.
Waxaan istaagaa meeshii aan taagnaa
markaan arkay indhahaaga, oo wadnahaygu si xoog leh u garaacay.
Ma aanan kuu qoslin markaas, ma xasuusataa?
Maahan sababtoo ah inaanan aqoon sida loo qoslo,
ee waxaan ka cabsaday inaan afkayga furo,
markaasna wadnahaygu kuugu soo boodo isaga oo diyaar ah inuu kuug soo boodo.

Marnaba ma aadan ahayn qof qalaad,
xitaa maalinkii ugu horreeyay ee aan kula kulmay.
Waan dareemayay inaan hore kuu aqaanay.
Waxaan si fiican u garanayay labadaas indhood,
sidii inaan jeclaaday wakhti hore,
laga yaabee waqtiyadii hore ee taariikhda,
ama laga yaabee wakhtiyadii dhexe,
ama laga yaabee waqtiyadii mugdiga.

Waxaa laga yaabaa inay ahayd xilligii khilaafadii Umawiyiinta,
Ama waxa laga yaabaa inay yihiin xilli mustaqbalka aan weli iman,
Markii aan markii ugu horreysay ku eegay,
Waxaan dareemay in adduunka oo dhan uu ila heshiiyey si aan kula kulmo.
Maxaa sabab u ah in maalmaha jacaylku inaggu dhaafaan si dhaqso ah?
Maxaa sabab u ah maalmaha kala taggu inay dheeraadaan,
oo ay u muuqdaan inay waligood dhammaan doonin?

In kaste oo aan ogahay inaanad go'aan ku lahayn kala taggan,
Haddana, marka aan si u eego,
Kuma cafinaayo.
Ma jiro cudur daar sharraxaaya maqnaanshaha,
xitaa haddii sababuhu cad yihiin,
laakiin waxaan iska dhigeynaa inaan aqbalno cudur daarada,
kaliya si aan u aamusiino qalbiyadeenna kuwaas oo weligood
ilmayn doona.

Sidii ilmo niyad jabsan oo ku dhagay darafyada waalidkiisa si uu u raaco,
ilaa ay ku yidhaahdaan si ay u aamusiyaan:
“Haye, waan na raaci doontaa.”
Kadib markii uu kabihiisii doontay ee uu soo noqday,
wuxuu ogaaday in labadooduba ay tageen oo ay ka tageen isagana.

Mar ayaad igu tidhi:
“Ii sheeg waxa aad jeceshahay oo aan sameeyo,
si aad ii jeclaato in ka badan intan.”
Markaas ayaan aamusay oo aanan kuu jawaabin,

Ma ahayn wax kale,
marka laga reebo inaan ahay nin bari ka soo jeeda,
ma ihi nin jacaylka waxbadan ka yaqaana .
Haddii uu wakhtigu dib ii celin lahaa, waxaan ku odhan lahaa:
“Ila joog, taas ayaana kugu filan si aan kuu jeclaado intaas in ka badan.”

Magaalada jacaylka waa magaalo dhulkeedu laga ogolayn ilowshiyaha,
Midhaheedu waa midhaha isdilka oo la cunno innaga oo aan ka walwalin nolosha,
waa magaalada geerida laga jecelyahay.

Taasi oo aan si madax adayg ah uga raadino khariidada qaddarka,
ilaa aan ka gudubno derbiyadeeda,
oo aan aragno murugada dadkeeda,
Waxay ogaanaa in magaalada jacaylka aysan degganeyn dadka caqliga leh.

Jacaylku waa maaddo adag,
Qaddarku wuxuu nagu qasbi doonaa maalin maalmaha ka mid ah
in lagu daro jadwalka nolosha
si aan u ogaanno in ay tahay maaddo loo keenay si aan qofna ugu guuleysan.

Daryeelka waa shayga kaliya
ee dammaanad qaadi kara
sii socoshada jacaylka,
laakiin isticmaalka xad-dhaafka ah ee hal dhinac,
Waxa ay qofkaa soo gaadhsiin dhaawacyo,
Taasina sababto in la waayo.

Waxaa laga yaabaa in dayaca uu yahay cadowga ugu weyn ee jacaylka.
Laakiin mararka qaarkood,
waa in loo adeegsadaa sidii naxdin koronto oo kale
si uu jacaylku nolosha ugu soo noqdo marka wadnuhu si lama filaan ah u joogsado.

Ii kaalay aan kuu sheego waxa aanan marnaba ku dhiirran karin inaan qirto:
Waan isku dayay dhowr jeer inaan ka baxsado jacaylkaaga,
oo aan kaa cararo,
laakiin indhahaagu mar walba way xoog badnaayeen.
Mar kaste oo aan isku dayo inaan kaa baxsado,
waxay xoog igu soo jiidi jireen si aan hoos ugu dhaco.
Indhahaaga hortooda waxaan ahaa sida qof la haysto oo qarqoomaya,
oo wax kaste oo uu awoodo sameeya si uu u badbaado,
laakiin ugu dambayntii is dhiibayay,
sababtoo ah wuxuu arkay nibiriga oo ku soo dhowaanaya.

Markii aad maqanayd, marna kuma waayin,
sideen u weyn karnaa kuwa aynu ku sidano qalbiyadeena,
sidii sixir, ama sidii lacnad amase sidii shay aan la awoodin in la ilaabo.
Markii aan buug akhriyo, waxaan maqlayaa codkaaga oo igu dhex milmaya,
misna ii akhrinaya erayada aniga."

“Markaan wax qoro,

waxaan dareemaa in aad iga dambeysid oo aad daawaneysa qoraalladayda.

Markaan maqlo sheeko qosol leh, waxaan maqlayaa qosolkaaga.

Markaan maqlo halxidhaale, waxaan maqlayaa adiga oo qiyaasaya jawaabta.

Markaan dhagaysto abwaan, waxaan maqlayaa adiga oo ku celcelinaya erayga ugu dambeeya ee gabaygiisa.

Markaan maqlo xadiis suubanaheena ah waxaan maqlayaa adiga oo Alle dembi dhaaf weydiisanaya.

Jimco kaste waxaan maqlaa adiga oo Suuradda Al-Kahf gudahayga ka dhex akhrinaya.

Sidii oo aan u kala fogaanay, kaliya in aad iigu dhex noolaato.

Shalay walaalkay ayaa wiilkiisa yar weydiiyay:

‘Imisa tiir buu Islaamka leeyahay?’

Waxaan gudahayga ka maqlay codkaaga oo aad u hooseeya, adiga oo u sheegaya: Shan! Wiilkii walaalkay ayaa i soo eegay, iina soo eegay qaab uu wax iigu sheegayo oo kale ,

ka dib wuxuu u jeestay aabbihiis oo ku yiri cod uu ‘S’ ugu beddelay xarafkii ‘Sh’, Shan!

Markii wiilka walaalkay ka badbaaday ciqaabta aabbihiis oo ul kula sugayay khaladaadkiisa.”

“Waxaan ku maqlay adiga oo u sacbinaya, sidii adiga oo ugu hambalyeynaya badbaadada.

Waan dhoolla caddeeyay aniga oo murugo dareemaya, ugu dambayntiina waxaan rumaystay in aan ahay nin ay gabadh ku jirto!”

Waxaan bilaabay in aan ku dadaalo xidhashada dharka ugu fiican,

markaan la jiro saaxiibadayda,

sababtoo ah waan ogahay inaad iga basaasi doonto gadaal derbi igu xeeran.

Waxaan xasuustaa maalintaas markii gabar maraysay waddada,

sidii maseyrkaagu kugu qasbay inaad soo baxdo,

oo aad ii soo dhawaatid sidii gabar aragtay ajaanib u soo dhowaanaya reerka.

Waxaan xasuustaa markaas sidaad wajigayga labada gacmood ee aan la arki karin iigu jeedisay dhanka kale,

Adiga oo sugaya inta gabadhu ka libdhayso hortayda adiga oo ku qaylinaysa cod caro leh:

"Tag, oo mar dambe halkan ha soo marin." Codkaaga aan la maqlin wuxuu sababay labo ilin inay ku dhacaan dhabankayga, ka hor intaanan kor u qaadin gacantayda si aan u masaxo,

gacantaada macaan ayaa iga masaxday,

kadib markii gabadhu leexatay oo qalbigaagu ku degay in ay tagtay,

waxaad ku laabatay meeshaada gadaal derbiga janjeera,

si aad u dhammaysato hawsha basaasida.

Waxaa jira qof marka uu dhammaado jacaylkaan u qabno,

in aynu dareeno in aanu maalinna inala joogin,

Waxaa jira qof marka uu dhammaado jacaylkaan u qabnay,

Aynu   wax yar daalno illaa aan ka ilowno maqnaashiyihiisa.

Waxaa jira qof marka aan jacaylkiisa ka hayaano,

Aynaan awoodin inaynu hilmaamno ilaa aynu helno bedelka naga caawiya inaan hilmaano.

Waxaa jira qof marka aan jacaylkiisa kala hayaano aynu la dhammaano innagu.

Sideen kuu hilmaamaa

adiga oo ah qofka markaste oo aan muraayadda eegayo, aan arko isaga oo gacantiisa ka soo dhex saaraya indhahayga misna u gacan haadinaya?!

Jacaylku waa shay qurux badan,

Laakiin wuu dhaawici karaa haddii si qaldan loo adeegsado,

Sidaa darteed waa in mar walba laga fogeeyaa carruurta.

Marka noloshu ku dharbaaxdo dharbaaxadeedii ugu horreysay,

Waxaad baratee inaad joojiso dhegaysiga qalbigaaga.

Waxaadna bilaabaysaa inaad dhegaysato waxa uu caqligaagu kuu sheegayo.

Marka noloshu ku dharbaaxdo dharbaaxadeedii labaad,

Waxaad baratee inay dadku dhammaantood kaa tageyaan,

Xitaa haddii ay kugu dhaartaan in aanay sameyn doonin.

Badankeena Waxay inaga qaadataa waqti badan si aynu u fahano
inay aad u fududahay,
in aan la kulanno qof cusub maalin kaste,
laakiin aad bay u adag tahay in aan helno bedelka qofkii aan jeclayn.

Marka caqligu soo farageliyo jacaylka,
jacaylku waxa uu noqdaa mid bilaa dhadhan ah
laakiin wuxuu noqdaa mid nolosha ku habboon.

Ii sheeg,

maxaan ku sameeyaa riyooyinkeenii uu maqnaanshuhu burburiyay?

Ilmihii aan rabnay inaan u bixino Xusaan?

Gabadhii yarayd ee aan rabnay inaan u bixino Sumiya?

Iyo aqalkii qoryaha ahaa ee aan ku heshiinnay inaan iibsan doonno

marka carruurtu guursadaan;

si aan dib ugu noqono waqtigeenii dhalinyarnimada,

Misna ugu noolaano waaayeelnimada si nabad ah?

Macallinkayga bariga ayaa i baray in aan ka murugoonin marka aan haweeneyda waayo ee kala hayaano,

Wuxuu i baray sida loo iloobo,

sida loo adkaysto,

sida nolosha loogu sii jiro,

Macallinkayga bariga ayaa i baray

In aanan dib u milicsan dabadayda,

Iyo inaan hore u socdo sida maalmaha u socdaan,

iyo in gabadh lagu beddeli karo gabadh kale.

Laakiin maxaan sameeyaa
aniga oo ah ardayga had iyo jeer fasalka soo daaha,
Misna fadhiista kursiga ugu dambeeya ee derbiga,
oo dhagihiisa gashada cudbi cad,
dharkiisuna mar walba wasakhaysan yihiin,
Misna ilaaba inuu buugaagta keeno,
oo neceb inuu sameeyo shaqooyinka guriga ee loo diray!
Maxaan sameeyaa aniga oo ah ardaygii
aan rabin inuu noqdo mid sareeya
oo aan ka welwelin guusha!?
Maxaan sameeyaa aniga oo ah ardaygii
Doonayey inuu mustaqbalka noqdo qof
Ooya oo ilinta ka qubanayso qalbigiisa markay gabadh kala tagaan?!

Maqnaashiyahaaga,

Waan daalay anigoo raadinaya qof kula mid ah,

Ma jiro qof kula mid ah oo aan adiga ahayn

Xitaa muuqaalkaaga ee muraayadda kuuma eeka adiga

Adigu waxaad tahay mid ka soo baxsatay,

Mid ka mid ah sheekooyinka khiyaaliga,

Sheekooyinkii ayeeyooyinka,

Heesaha roobka,

Halka sheekooyinka Sinbad ka yimid,

Adiga ayaa ah gabadha aan had iyo jeer uga sheekayn doono jiilal iyo jiilal,

Aniga oo og in qofna i rumaysan doonin,

Maaha inaysan rumaysan mucjisooyinka,

Laakiin sababtoo ah waxaad tahay wax ka saraysaa awoodda aadmaha,

Waxaad tahay wax ka badan awoodda khiyaaliga.

Maxaa loo heli waayay daawo
Taas oo yareyn karta xanuunka xusuusta
xanuunkaas oo tirtiira astaamaha mustaqbalka,
Misna ku xidha qalbiyadeenna xarig sireed tagta ah oo aan soonoqonayn.

Markii aan garwaaqsaday inay tahay kala tag,

waxaan u orday si naxdin leh sida ilmo yar oo aragtay rag garaacaya aabaheed.

In kaste oo ilin cabsi ah oo indhahayga ku taagnayd,

haddana wadada qalbigeyga si fiican ayaan ugu arkayay.

Waxaan ka dul booday barxadaha,

waxaan ku leexday dariiqyada leexashada,

waxaan u talaabay geeska kale ee wadada.

Waxaan sii waday inaan ordo, oo aanan joojin oradka,

markaste oo aan moodo inay dhammaatay,

waxaan ogaadaa inay hadda bilaabatay.

Markii aan ugu dambeyntii istaagay oo aan ilmadayda ku tirtiray tuwaalkayga qoyan,

ayaan ogaaday inaan taaganahay isla goobtii aan markii ugu horaysay aynu ku kulanay.

Ma jiro nin awood u leh inuu been u sheego haweeney,

maxaa yeelay haweenku waxay awood u leeyihiin inay akhriyaan runta indhahayaga ku jirta oo dhan . Laakiin waxa ay iska dhigaan kuwo aan waxba garanayn,

si aysan inoo waayin inagga.

Haweeneydu waxaa lagu abuuray in ay wax cafiso.

Mar walba waxay samaysaa waxyaabo aan macquul ahayn si ay u cafiso qofka ay jeceshahay.

Waxay iska indhatirtaa khaladaadka,

waxay iska dhigtaa inay garan la'dahay xaqiiqooyinka cad,

mana ka xumaato inay ka tanaasusho xuquuqdeeda.

Waxa kale oo aysan dhibsanin inay dulqaad yeelato,

xitaa haddii uu dulqaadkaasi u keenayo in iyadu ay ku halaagsanto.

Waxay sidaas u samanaysaa maaha sababo la xidhiidha daciifnimadeeda,

balse waa dareenkeeda oo u sheegaya in uu ninkaas uu waayi doono qof iyada oo kala ah.

Laakiin marka karaamadeeda la taabto,

waxay si daran u cadaadisaa qalbigeeda oo way ka tagtaa qofkaas.

Haddii ay tagto gabadhuna,

ma jirto mar dambe oo ay dib ugu soo noqonayso.

Mararka qaar ka hor inta aanan seexan,

waxaan jaraa bog ka mid ah buugayga,

waxaana ku qoraa farriin gaaban.

Waxaan ku qariyaa farriintaas barkintayda hoosteeda.

Subaxda xigta, aniga oo iska dhigaya

inaan si kadis ah u helay,

ayaan gacantayda geliyaa barkinta hoosteeda.

Markii farahaygu ku dhacaan warqadda,

waxaan iska dhigaa inaan la yaabanahay,

kadibna si degdeg ah ayaan u soo qaataa waxa aanan u fadhfadha

sida nin helay farriin ku jirta dhalo lagu tuuray xeeb cidlo ah.

Waxaan u akhriyaa aniga oo yaaban,

sida in adigu aad iisoo qortay oo halkaas ii dhigtay!.

Weli asxaabtayda ayaan adiga kaaga sheekeeya,

sidii inaadan hal daqiiqo iiga tegin.

Weli waxaan maskaxdayda ku sawirtaa in ahay ninkii ay walaalahay igu wareejin lahaayeen.

Weli waxaad tahay,

ninka aabahay aad ujeclaan lahaa haddii uu noolaan lahaa,

Weli waxaan raagsadaa ballantii arooska ee ay labadeena qoys ku heshiyeen.

Markii ay igu yidhaahdeen hawshaas waa waxba kama jiraan,

maan rumaysan,

markii ay igu yidhaahdeen ninkaas iska ilow,

aad baan ugu qoslay, in ay igu yidhaahdaan:

waxaad boodda ilaa aad samada ka soo taabanayso,

ayaa igala fudud igana dhaw in aan ku ilaabo.

Markaste xasuusnow in aan ku jecelahay,

hana ilaabin in aad i leedahay adigana ku leeyahay.

Waxaan ahaan doonaa garabkaaga meel kaste oo aad tagto,

Waxa aana igu arki doontaa meel kaste,

geeska guriga,

boorsadaada qurxinta,

sabuuradda fasalka,

jidadka jaamacadda,

iyo codka macalimadda marka ay yeedhinayso magacyada ardayda joogta.

Waxaad iga dhex arki doontaa indhaha kormeeradda imtixaanka ee ardayda ilaalinaysa,

iyo gacanta dhakhtarradda ku leh

“waa inaad qaadataa neef dheer” iyada oo qalabka dhagaysiga saaraysa dushaada.

Waxa kale oo aad iga dhex arki doontaa wejiga askariga dhididku ka daadanayo ee taagan xilliga cadceedu kulushahay bartamaha wadada misna kala abaabulaya baabuurta socda.

Maalin kasta marka aad seexato, waan ku soo booqan doonaa,

waxaan dhunkan doonaa dhabankaaga,

waxaanan kugu dabooli doonaa bustaha si aan qabowga kaaga celiyo.

Waxaan kugu akhrinayaa dhegtaada:

“Magaca Ilaahay ee aan wax dhib ah lagula kulmin marka magiciisa la xuso.”

Si kaste oo ay innooga fogaadaan dadka aynu jecelnahay,
Halkay ka dagnaayeen qalbiga kama bixi doonaan ilaa ay ku soo laabtaan.
Jacaylka dhabta ahi ma yaraado, mana dhammaado weligiis,
wuuna sii gubanayaa xilliga la wada joogo iyo la kala maqanyahaba.

Miyaanu jacaylku agtooda dambi ka ahayn?
Haddaba bal ii yara dhiib gacantaada
oo aynu sameyno jacayl weyn,
u ogolow doqomadu in ay ina soo raacanna,
dan kama lihi e…
Jacaylku wuxuu uu inaga dhigi doonaa kuwo fudud,
Oo waynu ka dheerayn doonnaa,
Waxaynu uga baxsan doonna meel fog,
Ilaa aan ka gaadhayno beeraha qamaddida,
Qosolku marka uu ina daaliyo,
Ayay ina qaban doonaan,
balse dan kama lihi..
Iska dhaaf ha inagu xiraan xabsiga tuulada
xabsu daa'imna ha inagu xukumaan e,
maxaa yeelay dan kama lihi..…
waxaynu halkaa ku wadaagi doonaa tabaashiir,
si aynu gidaarka ugu sawirno daaqad qarsoodi ah.

Taas oo aynu ku baxsan lahayn markasta oo aynu u xiisno xorriyadda,
Markaan ka daalno dadka iyo indhaha gidaarrada gadaashooda naga soo eegaya,
waxaan ku sawiri lahayn gidaarka dooni weyn oo
adiga iyo anigu aynu raacno,
Intaas kadib waxaynu tabaashiirtii ku sawiri lahayn fatahaad weyn
oo ay ku rogmadaan dadka kale ee ku nool dhulka.”

“Waxaa xanuun badan in aan mustaqbalkeyga
la suuraysto haweeney kale!
Mar kaste waxaan maskaxdayda ku celceliyaa magaca ay leedahay marar badan
ka hor inta aanan odhan, si aanan ugu yeerin magacaaga.
Qaddarku waa mid xanuun badan
markii uu naga qaado dad
aanan waligood suuraysan inaan noolaan karno iyaga la’aantood,
kadibna uu ina tuso dad cusub oo aan waligeen ku riyoon inay nolosheena soo galaan.”

“Jacaylku waa mid aad u cunsuri ah,
Waxa uu mar walba naga dhigayaa kuwo u janjeedha kuwa aan jecelnahay.
Jacaylku waxa uu qofka aad jeceshahay ka dhigaa
kan ugu quruxda badan aduunka.
Haddii qof uu arko mid ka qurux badan qofka uu jecel yahay,
taasi waxay ka dhigan tahay in uusan weligiis jacayl dhab ah arag.
Waxaa jira qof markaan ka tagno,
qalbigu aanu dib dambe u awoodin inuu mar kale jacayl dareemo,
wuxuuna noqonayaa mid aan mar kale jacayl u diyaar ahayn.”

“waa maxay wax aan badda ahayn oo dad ku hafiya?

Indhahaaga.

Waa maxay waxa aan dabka ahayn ee wax guba?

Kala taggeenna.

Waa maxay shayga aan xabbadda ahayn ee wax disha?

Udgoonkaaga.

Waa maxay shayga aan khamriga ahayn ee wax sakhraamiya?

Markaad igu tidhaahdo ‘Waan ku jeclahay.’

Muxuu yahay waxa aan dhammaanayn?

Jacaylka aan kuu hayo.

Waa maxay wax sii koraaya oo aan joogsanayn?

Xiisaha aan kuu qabo.

Muxuu yahay shayga aan doonayo ee aan adiga ahayni?

Adiga.

Mararka qaar waxa dhacda in aan moobilkayga oo xidhan, dhagaha eerfoono gashto,

si marka aan waddooyinka ku socdo

aan ula sheekaysto humaagaaga i daba socda,

dadkuna aanay u odhan ninkaasi wuu waalanyahay!.

Waxa dhacda marar badan in aan la galo dood adag,

sidii aniga iyo adiguba u wada doodi jirnay waagii hore.

Waxa dhacda marar badan inuu igaga adkaado doodda,

isaga oo adeegsanaya xikmad iyo caqli.

Waxa dhacda in aan la ciyaaro shatranj (Chess) oo uu igu garaaco afar dhaqdhaqaaq gudahood.

Tan iyo markii aan ku waayay,

kama aanan cabsan guul darooyinka.

Sidoo kale dan kama galo lumitaanka waxkale ,

malaha waxa aan isleeyahay wax u sabab ah in marka aynu jacaylka weyno,

khasaaraha kale oo dhami waxay noqdaan wax fudud,

oo waxaan ka helnaa difaac adag oo ka dhan ah murugooyinka intooda kale.”

“Tan iyo markii aad iga tagtay,
Hurdadu waxay ii noqotay dariiqa aan ku badbaado.
Waxaan bilaabay in aan cuntada kaliya ka cuno in iga caawinaysa in aan sii noolaado,
waxaan noqday qof gooni socod ah
oo sii nacayaa dadka,
sida inay ahaayeen qaar sabab u ah kala-taggeenna.

Intee bay qurux badnaan lahayd in aan adiga kaa dhalo carruur,
oo marka ay weynaadaan quruxdaada darted ,
aad u ekaato sidii walaashooda yar oo kale!
Intaa dabadeedna, aad quruxdaada iyo dhalinyaranimadaada darteed,
aadan igu yeerin magacayga sida haweenku ugu yeeraan raggooda,
balse aad iigu yeedhid sida carruurta ugu yeedhaan waalidkood :
‘Aabe’.

“Ku sii joog gudaha naftayda, laakiin si aamusnaan ah,

maxaa yeelay, codka talaabada cagahaaga waa mid i dhibaya.

Waxaan kuu doonayaa,

sida wax bilowday oo dhammaaday,

sida hillaac iftiin yar ku muujiyey cirka,

sida dhimbiil biyaha ku booday,

sida xumbo qaraxday markii ay hawada gaartay.

Waxaan kuu doonayaa,

sida xusuus,

ee ma aha sidii qof nool,

oo ku dhex socda gudaha naftayda sida uu doono.”

Markaan xasuusto in laga yaabo in aanan ku yeelan,
wajiaygu wuxuu yeeshaa astaamaha ciidda,
waxaanan u lumaa sidii kormeeraha Markab badda badhtankeeda maraya,
oo quraarad khad ahi ku daadatay khariidadihiisa,
qalabkii jiheeyaha ee uu watayna uu joojiyay
inuu jihada waqooyi tilmaami waayo!
Markaan xasuusto in laga yaabo in aanan ku yeelan,
waxa aan noqdaa sida diyaaradda hawada sare ku jirta,
oo lumisay jidkeedii soo laabashada dhulka ahaa,
oo ku sii socota inta ka dhiman nolosheeda,
inay dhex qaaddo mugdiyada hawada sare."

Ma xasuusataa ubixii casaanka ahaa ee aan kuu soo diray

ka dib siddeed maalmood arooskeena?

Waxaan xasuustaa in aan kaaga dhex tagay ,

fariin ubaxyada dhexdooda,

oo aan ku qoray:

ubaxyadan cadi adiga ayay gaar kuu yihiin.

Habeenkaas waxaan ka helay

farriin adiga kaa timid oo taleefankayga ku timid,

oo aad ku qortay:

'Ubaxyada cas ee aad ii soo dirtay aad bay ii farxad galisay!'

Markaas ayaan ku soo wacay,

oo aan ku idhi:

-- Ma waxaad ka waddaa ubaxyadaydii caddaa ee aan kuu diray?

si deggan ayaad u aamustay markaas,

ka dibna waxaad tidhi adiga oo isku dayaya in aad qosolkaaga qarisid:

-- Qaaligaygiiyoow waa casaan, maaha caddaan.

Markaas ayaan kuu sheegay si adkeyn leh sida ilma yar:

-- Laakiin waxaan hubaa in ubaxyadu yihiin caddaan.

Markii aad sii awoodi weyday xakameynta qosolkaaga, waad qososhay, kadibna waxaad tidhi:

-- Sanadka soo socda ee dhalashadaada, waxaan ku siin doonaa muraayad, si aad u kala garato farqiga u dhexeeya midabada.

Markaas ayaan ku yidhi maxaa kuugu kalifay inaad xishooto oo aad igu jarto moobilka,

sida kuu caadada ah marka aad xishooto ee aad eray igu odhan kari weydo:

-- Waxaan hubaa in ubaxyada aan kuu soo diray ay ahayeen caddaan,

laakiin waxaa laga yaabaa in ubaxyadu casaan noqdeen markii ay kuu arkeen…”

Kala taggu wuxuu innaga dhigaa
in aan maqalno codadka kuwa innaga maqan
oo aan muuqaalkooda ku aragno meelkaste,
kaasi oo waliba si ka cad u muuqda maalmihii hore,
sida inaan ka daawanayno muuqaal tayo sare leh.
Wuxuu innaga dhigaa
in aan maqalno codkooda,
meel kaste oo cod ka soo baxo:
sawaxanka dadka,
roobka da'aya,
dhawaqa dabaysha,
sanqadha waraadaha marka loo kala gudbayo,
ama dhawaaqa qalinka marka warqad wax lagu dul qoro.
Kala taggu wuxuu innaga dhigaa kuwo dhintay, laakiin nool!.

Marka saaxiibadey ay i ogaadaan aniga oo u soo dhawaanaya,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Marka aan ka soo kaco hurdo oo hooyaday i aragto,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Marka aniga iyo walaalahay aan safka ku jirno, ee aan sugeyo si aan dhunkado aabbahay,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Marka iibiyuhu ii sharaxo wax ku saabsan alaab,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Marka qof miskiin ahi gacantiisa ii soo fidiyo si aan wax u siiyo,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Marka shaqaalaha kaalintu iga codsado nooca shidaalka aan doonayo,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Marka weriyuhu iga soo fiirsho shaashadda televishanka,
waxaan hoos u dhigaa madaxayga oo waxaan eegaa dhulka.
Adiga dartaa ayaan arrimahaas u sameeya,
Maxaa yeelay ma doonayo in qofna eego indhahayga,
Dabadeedna adiga isha kuugu xado."

“Waxaan ooyayaa kaligey,
Aniga oo dul taagan dhagaxa sagootinta
sidii yay dhaawacmay,
oo ku guuleystay inuu ka baxsado qafisyada ugaarsatada,
isaga oo ka gudbay waddo dheer misna dhutinaya,
kuna socda saddex lugood,
Markii uu ugu dambeyntii gaaray goobtii ay ku dhuuman jireen reerkiisuna,
uu ogaaday inay iskaga tageen oo meelkale u guureen!

Marka aan ku xasuusto,
codkaygu wuxuu noqdaa
sida dhawaaqka markab murugoonaya
oo soo saaraysa qayladii ugu dambeysay
ka hor inta aysan ku dhicin godadka badda.
Waan ku jeclahay, waana doonayaa inaan ku naco isku mar.
In dib aan kuugu soo laabto waxay u muuqataa mid aan macquul ahayn,
In lagaa badbaadbaadona waa isku day dil!”

“Waxaan jeclaa su’aalahaagii carruurnimada ahaa,

waxaanan ku jeclaa in ka badan marka ay ku qanciyaan jawaabahaygu

kuwaas oo macno iyo raad toona lahayn.

Waxaan xasuustaa mar aad i weydiisay,

“Muxuu digaagu u qayliyaa subaxdii?”

Markaas ayaan kuu sheegay:

-- Si uu qorraxda uga kiciyo codkiisa!

Waxaad tidhi:

-- Muxuu digaagu u qayliyaa galabtii?

Markaas ayaan kuu sheegay:

-- Si uu ugu sheego inay waqtigii hurdadeedu yimid!

Inkaste oo aan telefoonka ku wada hadleynay,

waxaan dareemayay inaad adiga oo igu raacsan madaxaaga u ruxaysay,

wax kaste oo aan kuu sheego, sidii ardayad dadaadalaysa,

misna macalimiinteedii ka dhuuxaysa muraajacadii ugu dambeysay ee imtixaanka.

Markaas ayaa aad igu tidhi:

-- Maxay bishu ugu dhex dhuumataa daruuraha?”

“Markaas ayaan kuugu yidhi:

- si aanu Qofna u arkin isaga oo iska beddelaya dharkii jiifka!

Waxaad tiri:

• Muxuu tilmaamaya qaabka dayaxu?

Markaas ayaan kuu sheegay:

--- Dayaxu waa dhoola cadeynta cirku u dhoola caddeynayo dadka dhulka.

--- Ma jiraan makhluuqyo cirka ku jira?

--- Haa, anigu waxaan ahay Makhluuqyada cirka.

--- Maxaad ugu timid dhulka?

--- Waxaan u imid maxaa yeelay waxaan indhahaaga ka dhex arkay nolosha!

Waxaan xasuustaa markii aan kuu keenay silsiladda dahabka ah,

Taas oo ku saabsanayd markii aad ka gudubtay heer kamid ah jaamacadda in aan kuugu yidhi:

-- Shalay waxaan mid kamid ah xiddigah ku tuuray jillaaf,

habeenkii oo dhan waxaan ku fuulay xadhigaa,

markaan ku dhowahay dayaxa,

waxaan ku lumay hawada ilaa aan ugu booday,

waxaan ka xaday geeskiisa xadhig yar oo waxaan kuu sameeyay silsiladdan.

Waxaan xasuustaa in dadkii oo dhan ay kaa qoslayeen.”

Markii aad u sheekaynaysay dadka sheekada ah in aan u fuulay dayaxa,

laakiin waxa quruxda leh waa inaad

aadan igu been sheegin

oo had iyo jeer waad i rumaysan jirtay.

Indhahaagu waa waddo dheer oo laamiyo iyo geedo badani ku hareeraysan yihiin,

indhahaagu waa dalal kale oo qofka eegaa ay tahay inuu ku celceliyo qalbigiisa ducada safarka.”

Indhahaaga gudahooda waxaa ku jira ciidammo Muslimiin ah oo dagaallamaya ilaa guul laga gaaro,

Indhahaaga gudahooda ayey Muslimiintu ku furteen dalalkii ka dambeeyay webiyada,

Indhahaaga darted ayay Andalus innoogu soo laabatay,

Oo Salaaxu-Diin ayaa Quddus noogu soo celiyay.

Indhahaaga marwooy, ayaan ka akhriyey sheekadayda laga soo billaabo bilowga ilaa dhammaadka.

Maqnaansho kuma uusan qornayn sheekada, ee maxaa soo cusboonaaday?

Kala tag kuma jirin qaab-dhismeedka sheekada, ee maxaa dhacay?

Sabootintu kama mid ahayn dabeecadaha sheekada, ee maxaa dhacay?

Indhahaaga gudahooda ayaan ka arkay dhalashadayda iyo dhimashadayda.

Waxaan isku arkay inaan dhashay markii ugu horraysay ee aad igu tidhi, (Waan ku jeclahay),

Waxaan isku arkay inaan dhimanayo markii ugu dambaysay aniga oo gacmahaaga ku jiro,

ee maxaa dhacay?!

Maxaa dhacilahaa haddii aynaan kala tegin,

Oo galabta maantana ay noqdo ballanta labada qoys ay ku heshiinayeen arooskeena?

Waxaan sawiranayaa dharkaaga caddaanka ah ee daruuruhu kuu toleen,

Iyo Timahaaga madow ee mugdigu ka soo baxo,

Iyo quruxdaada naadirka ah oo aan dunida laga helin mid la mid ah!

Kaalay aan kuu soo gooyo dayaxa iyo laba xidigood,

Misna Aan kaa sameeyo dhego-gashi iyo dahab habeenka aad xidhato..

Kaalay aan is guursanno si nabaddu dunida u wada gaadho,

Oo rasaastu ballan inoogu qaaddo inay dhiigga joojiso,

misna ubaxyo uga soo dhex baxaan hubka afkooda,

iyo si barafku usii dhunkado dabka ka hor inta aan la seexan.

Gudahayga waxaa ku jira god madow,
Waxaa ku nool haweeney xanaaq badan,
Oo muuqaalkeedu jahwareer iyo ba' yahay,
Laguna magacaabo ayeeyaddii sharafta.
Si dhif ah ayay ku qanacdaa,
Laakiin had iyo jeer way cadhoonaysaa.
Markay qayliso,
Timaha ayay iska gooysaa,
Dharkeedana way jeexjeexdaa.
Usha dheeri kama baxdo gacanteeda,
Si adag ayay igu garaacdaa,
Markaan cafiyo qofkii qalad igu galay,
Ama markaan qiimeeyo naftayda si liidata.
Waxay tahay haweeney duq ah oo gaaban,
Dabeecadeedu aad ayay isu bedbedeshaa,
Sigaar bunni ah kama baxo dibnaheeda,
Indhaheeda hoostoodana waxaa ku sawiran wareegyo guduudan.

Waxay neceb tahay kuwa tegey oo ma aqbasho cudurdaaradooda,

Wajiga ayay iga candhuufaysaa markay aragto inaan u ooyo qof iga maqnaa.

Markay i aragtay aniga oo kuu ooyaya,

Way istaagtay,oo waxay igu soo eegtay waji aan waxba laga akhrisan karin,

Kadibna si lama filaan ah,

Ayay iskaga tuurtay sigaarkii dibnaheeda saarnaa,

Ushii gacanta ay ku sidatayna way iska dhigtay .

Markay dhabarkayga soo istaagtay,

Gacmaheeda ayay garbaha igaga taabatay si deggan,

Markaan u jeestayna,

Indhahayga iyo indhaheeda way kulmeen,

Way qalloocisay bushimaha hoose,

Waxayna dhunkasho deggan kaga dhigtay bartamaha madaxa,

Kadibna intay iigu soo dhawaatay dhegta,

iyada oo urta sigaarka ee afkeeda ka soo baxaysaa ay sanka iga gubeyso, ayay igu tiri:

- Ha welwelin, ilmahayga yarow!

Waxaad ibartaa sidii aan xaflad aroos oo aanan
alaabaha goobta taal, kaaga dhex arkayn ula dhigan lahaa gabadh kale.
Waxaad I bartaa qaabkii aan qolkayga isku soo xidhi lahaa,
Uguna dhawaan lahaa gabadhan la leeyahay waa xaaskaagi,
Aniga oo aan ku arkayn adiga oo murugsan,
Misna albaabka hoostiisa iga soo eegaya.
Waxaad I bartaa qaabkii aan diyaarad ula raaci lahaa iyada,
Aniga oo aan kusii kireyn kursigii aad jeclayd ee daaqadda agteeda ahaa.
Waxaad I bartaa sida aan u kaxeyn lahaa gaadhiga iyada oo i ag fadhida,
Aniga oo aan markaasi kaa dhex arkayn miyaaradda hore
Adiga oo xagga dambe fadhiya gacmahaaguna isku laaban yihiin,
indhahaagi qalqaaliyiinta ahaana igu soo eegaya.
Waxaad I bartaa qaabka aan u casho gayn lahaa iyada,
Cuntadana ugu dalbi lahaa
Aniga oo aan adigana ku dalbahayn cashadii aad jeclayd.
Waxaad I bartaa sida aan u noqon lahaa mid qalbi-adag,
oo hilmaama xiriirkii hore.

Si aan gurigayga uga saaro humaagaaga,
Waxaad I bartaa sidii aan u akhriyi lahaa magaca gabadhayda ee ku qoran buugga qoyska,
Anigoon ku khaldamahayn magacaagii shanta xaraf ka koobna.

Waxaad I bartaa inaan iyada u sheego erayo aanan adiga kuugu oran.
Waxaad I bartaa inaan xusuustayda kaa ilaaliyo.
Waxaad I bartaa sidii aan u noolaan lahaa aniga oo aan ku jeclayn!

Kaalay aan sawiranno,
Aniga shan iyo siddeetan jir ah, oo ku fadhiya kursi alwaax ah oo ruxmaya,
oo ku dhex sugan qolka fadhiga guriga.
Hareerahayga ay fadhiyaan caruurtii aan awoowga u ahaa,
Iyaga oo sugaya in awoowgood uu uga sheekeeyo sheekada jaceylka
ee dhexmartay lamaane kala tagey,
balse uu midkood weligiis qalbigiisa ku hayay illaa uu ka geeriyooday.
Talaw, ma garan doonaan maalin maalmaha ka mid ah
in halyeyga sheekadaas uu yahay isla awoowgooda
kursiga alwaaxda ah ee ruxmaya, ku hor fadhiya?
Ma garan doonaan maalin uun,
in gabadha sheekadaas ku jirta ay ahayd tii loogu talagalay inay noqoto ayeeyadood,
haddii sheekadu ku dhammaan lahayd sidii loogu tala galay?

Hoogaygee , bal muu waqtigu gadaal ii celiyo,
si aan kuu arko adiga oo ilmo yar ah,
oo sariir yar oo xoor ah ku hurda.
Si aan kuugu soo dhawaado,
Oo ku dhunkado.

Si hoosena aan kuugu yidhaahdo:

Aniga ayaa noqon doona kan aad mustaqbalka jeclaan doonto,

Aniga ayaa noqon doona kan ku soo doonta,

Aniga ayaa noqon doona kan kuu ballanqaada inuu noqdo ninkaaga iyo amaankaaga,

Kadibna aniga ayaa noqon doona kan ay maalmaha khiyaameeyaan!

Jacaylka aan kuu qabay heerkiisu wuxuu gaadhay,
in aanan arrinkaaga ka istikhaaraysan,
Maxaa yeelay, waxaan ka baqayay in u dhawaanshiyahaagu,
Aanu ii wanaagsanaan doonin mustaqbalka;
Dabadeedna Eebbe uu iga kaa fogeeyo!

Markii aan kaa cadhoodoon jiray ee aan kaa maqnaan jiray maalmo badan,
Ma ahayn maqnaashiyhaasi mid uu sababay cadhadaydu,
Mana ahayn damac aargoosi.
Waxaanse kaa maqnaaday si aan awoodda aad u leedahay in aad la'aantayda noolaato u tijaabiyo;
Sida aabbe iska qarinaya gabadhiisa yar iyaga oo tukaan jooga,
Ilaa ay ka dareentay in ay lumtay
Kadibna uu wajigeedu is bedelay una eekaaday mid ooyi doona,
Markaas ayuu kasoo baxay mid kamid ah darbiyadi dabadooda,
Isaga oo qoslayo, kuna leh:
"Ha ooyin, aabbahaa waakan kula joog e!"

Jacaylku wuxuu inoo ogolaanayaa inaan u aqbalno dadku sida ay yihiin,

iyada oo aan waxba laga beddelin,

wuxuuna inaga dhigayaa in aan indhaha ka laabano waxyaabo badan oo laga yaabo in aan diiddanahay.

Jacaylku wuxuu ina ka dhigaa kuwo aan ka warhayn khaladaadka,

waxaanu naga dhiga kuwo ku sabra oo dulqaad badan,

ma aha oo kaliya kuwa aan jeclahay,

xitaa dadka kale oo dhan.

Maxaa yeelay,

qofka ku jira sheeko jacayl ma laha waqti uu ku raadiyo khaladaad ama uu ku fiirfiirsado dhacdhacyada dadka kale.

Qofka jacayl ku jira waxa indho u noqda qalbigiisa,

qalbiguna wuxuu arkaa quruxda wax walba.

Waxaan rajaynayaa in aan dib kuugu soo laabto ,

Noloshayda inta ka dhimanna aan kula joogo,

qabri waxaan ahaynna in aanu ina kala kaxeynayn..

Maxaa yeelay Habeen kaste dabayluhu iyaga oo codkaaga sida ayay ku dhex ridaan dhegahayga;

Waxaanan awood u yeeshaa inaan ducooyinkaaga marar badan ka dhex maqlo magacayga.

Maxaa yeelay waxa aan hubaa in aanay jirin rajo aad leedahay

Oo aanan ku dhex jirin,

Maxaa yeelay waxaan ogahay in mustaqbalkaagu uu adkaan doono aniga la’aantayda,

oo aad i jeceshahay jacayl ka ka badan wax walba,

Sidoo kale waxaan ogsoonahay in noloshaadu aniga la’aanteed ay noqon karto mid aan suurtagal ahayn.

Kala taggu waa sidii qudhaanjo madax adag,

Oo aan ka joojineynin inuu qaato waqtigeenna si tartiib ah,

Ilaa aan sannado kadib aynu ku baraarugno,

Inaan wakhti hore dhimanay!

Marka laga imaado dhimashadaas,

Hadana weli waanu noolahay, waxaan la kulannaa asxaab cusub,

Waxaan tagnaa shaqooyinkeena,

Waxaan sameynaa dhoolla-caddayno qacda hore u muuqda qaar run ah,

Mararka qaarkood waanu kaftannaa,

Waxaan la wadaagnaa dadka welwelkooda iyo farxadooda,

Waan heesnaa, misna jaasnaa,

Laakiin cidda aan innaga ahayni , ma garanayaan in aan nahay mayd,

Kuwaas oo sugaya waqtiga aaskeeda

Si ay si deggan ugu sii wadato oohinteeda halkaas.

Haddii dhammaadka jacayl kaste uu yahay kala tag,

markaas markale waxaan raadin doonaa jacayl aan iga tagayn,

jacayl aan isabootin,

jacayl aan maqnaan,

jacayl aan dhamaan,

jacayl aan gudhin,

jacayl had iyo jeer ila joogo ilaa iyo inta aan noolahay.

Alle waa Ilaaha kaliya ee suubban,

waa kan kaliya ee mudan jacayl,

waa kan kaliya ee hadha marka dhammaan dadku inaga tagaan,

waa kan kaliya ee nala jooga marka cidna aysan nala joogin.

Ugu dambeyntii,

adigaa ah dagaalka kaliya ee aan ku faano inaan ku guuldareystay.

Weli waxaan ku fadhiyaa balakoonka guriga,
aniga oo ku fadhiyo kursi alwaax ah oo duug ah,
kaasoo aan ku caadaystay inaan kuugu la hadlo marka aan ku fadhiisto.
Saacadda ayaa muujinaysa afarta iyo afar daqiiqo ka dib dhegaysiga firaaqada.
Waxaan dareemayaa xanuun yar dhanka dhabarkayga hoose,
iyo kulayl badan oo indhahayga ka imaanaya,
iyo xanuun fudud oo faraha gacmahayga ah,
waxaan u maleynayaa in hadaladan intani ay ku filan yahay.
Waxaan ku qasbanahay in erayada badh aan laabta ku haysto.
Qalinkii aan sitay ayaan ku celinayaa meeshii uu ku jiray dhegtayda dusheeda,
waxaanan daminayaa shamaca oo u muuqda mid sii dhamaanayaa,
Warqadaha kala daadsan ee i u hor yaala ayaan isku habeynayaa,
hareerahayga ayaan fiirinayaa, mise waa humaagaagi oo i daba taagan,
wuxuuna fiirinaya waxa aan kuu qorayo.

Waxaan qaadanayaa neef qoto dheer,

waxaan mar kale isku xidhayaa gacmahayga qabow,

waxaan madaxa u soo jeedinayaa samada,

waxaanan ku celcelinayaa isla heestii aan akhriyay ka hor inta aan bilaabin qorista,

Isla Codkii hoose ee la midka ahaa iftiinka dayaxa dahabiga ah ee jilicsan kaas oo weli iftiiminaya hareeraha:

“Qaddartaaay,

Fadlan mar uun I wanaaji,

Maxaa yeelay, firaaqadu si xun ayey ii saameysay,

buuggani waa fariin ku socota qoftaas iga maqan, ee aanan hadda wax badan ka ogayn,

misna ay adkaatay in la gaadho,

Qaddarataay ,

Waxaad ka dhigtaa in ay ka ag dhawaato buuggan,

Waxaad ka dhigtaa in ay dhinaciisa soo jeeddo,

oo ay garato sawirkayga ku daabacan galkiisa,

u ogolow inay gacanteeda ku qabato,

Oo ay akhrisato si ay u ogaato in markii ay iga maqneyd xitaa markaste ila joogtay,

Sidoo kale inaan jeclaa imikana jeclahay oo walibana sii jeclaan doono ilaa waqtiyadu dhammaadaan.”

Markii aan dhammeystay ku celcelinta heesta,

ayaan u jeestay hummagaagi,

markii labadeena indhood isku dhaceena aniga oo is leh si degdeg ah ayuu baaba'aya ayuu cabbaar i daawaday ,

ka dibna wuxuu dhaqaajiyay dibnihiisii wuxuuna cod gaaban oo aad mooddo qiiqa yar ee ka sii baxaya shamac sii bakhtiyaya iigu yidhi:

"Aniga adigaa ileh anna adigaa ku leeyahay."

Ka dibna wuu baaba'ay, in yar kadibna waxaan maqlaayay dabaylaha oo ka daba lahaa:

"Aniga adigaa ileh anna adigaa ku leeyahay."

Markii aan dhammeeyay habeynta warqadaha, waxa la gaadhay xiligii aan sawir iska qaadi lahaa,

kaas oo aan ku dhejin doono daboolka buugga.

Waxaan qaadey warqadahaygii, waxaanan tegey qolkaygii, waxaan ku riday sanduuqa alwaaxda ee aan ku keydiyo alaabtayda.

Waxaan beddelay funaanadii jiilaalka ahayd ee aan xirnaa,

waxaanan xidhay dhar aan u maleynayo inay ku habboon yihiin sawirka.

Kamaraddii ayaan soo qaaday oo rakibay,

kadib daahii ayaan qolka ka fayday si aan ugu oggolaado iftiinka dayaxu inuu iftiimiyo qolka.

Muddo sagaal ilbiriqsi ah ayaan kamaradda ku buuxiyay,

waxaan riixay badhanka, kadibna waxaan hor istaagay kamarada.

Ilbidhiqsigii afraad markii la marayay ayuu hummaagaaagi mar kale soo istaagay gadaashayda,

ma aan u jeedsan, balse si qarsoodi ah ayaan il qoodha uga eegay.

Inkaste oo aan si degdeg ah oo aan la ogaanin ugu fiiriyey kamarada, haddana si fiican ayaan u arkay.

Wuxuu u qurux badnaa sidii ilma yar oo hamaansanaya oo kale,

Isaga oo isla jeerkaas u xarragoonayay sidii xaflad boqortooyo inuu joogo oo kale,

Isaga oo taagan gadaasha garabkayga midig, misna xiran dharkii arooska ee caddaanka ahaa,

ee aad dhawaan iibsatey, kaas oo ahayd inuu noqdo mid aad aniga ii xiran lahayd dhawaan haddii aynaan kala tagi lahayn.

Markii aan dhammeeyay arrinta sawirka, waxaan kamarada ku celiyay meesha ay ku jirtay,

kadibna waxaan hoos u soo jiiday daahda,

waxaanan jiifsaday sariirta,

waxaan u maleynayaa inaan seexan doono muddo dheer,

waxaana suuraa inaansoo tooso ama aan toosin,

xusuusnow inaan kuu leeyahay:

"Waan ka xumahay,

kuma illoobi doono,

Waxaan kuugu jeclaadoonaa dhammaan dareenadayda,

Waxaan kugu hayn doonaa qalbigayga marwalba,

Waxaad ahaan doontaa saaxibadda noloshayda."

Alxamdulilaah